

פרוטוקול מס' 16 של פורום מועצה מתאריך 16/7/06

משתתפים : רון חולדאי – ראש העירייה

וה"ה : ח. אבי גיא, י. דין, י. דרורי, מ. וירשובסקי, מ. טיומקין,
י. כחלון, מ. להבי, נ. לוברט, מ. מוזס, ש. מזרחי, ש. מסלאוי,
ד. ספיר, ז. שביט, ה. שכנאי, א. שומר.

נוכחים ה"ה : מ. לייבה, א. בן שושן, ע. אברהמי, ד. לוטן, מ. גילצר,
ז. פרידמן, ס. פריימן, י. פורמה, ד. צימר, א. גרטי,
מ. יעקובי, מ. בניימיני, עובדי אגף התקציבים, ג. בן-חורין.

רשמה : ישראלה אגמון

פרוטוקול ישיבת פורום מועצה מס' 16
מתאריך כ' תמוז תשס"ו (16/7/06)

- 2 -

על סדר היום:

1. הערכות העירייה למצב- דיווח ראש העירייה.

2. תכנית עבודה ותקציב 2007.

18. הערכות העירייה למצב- דיווח ראש העירייה:

מר חולדאי - ראש העירייה:

שלום לכולם.

מדינת ישראל היא מדינה מעניינת, וכל מה שאנו עושים הוא תמיד לא בזמן, וכנראה שבגלל זה הוא תמיד בזמן. כאשר הכנו את הנתונים שמופיעים במצגת שתוצג בהמשך, כתכנית העבודה של עיריית תל-אביב יפו לשנת 2007 ותקציב 2007, לא הערכנו שנעמוד במצב שבו מדינת ישראל מצויה בעיצומה של מלחמה אינטנסיבית בצפון הארץ, דבר שבהכרח יוצר, כמו תמיד, מציאות של אי-וודאות כזו או אחרת לגבי חלק מהנתונים- שגם יוצגו במסגרת תכנית העבודה. ולמרות זאת, אנו לא יכולים להימנע מלהכין את עצמנו לתכנית עבודה כחלטות מסויימות, גם בנתונים הקיימים.

במשך היום ניהלתי מספר שיחות עם ראשי ערים, כולל ראש מועצת עמק הירדן, שזו היתה השיחה האחרונה, ולשמוע אותם זה בהחלט לא דבר מלבב, כאשר כל מערכות הנופש סביב הכנרת התרוקנו באחת עם מטח הקטיושות של אתמול בטבריה, ובבת אחת כל המערכת סביב הכנרת התרוקנה מנופשים, גם במקומות שלצורך הענין – גם ההגיון לא בדיוק אומר זאת, נניח בהאון, עין גב ואחרים.

לכן, כאשר אנו הולכים לדון בנושא הזה שנקרא תקציב 2007, אנו צריכים מראש להבין שבתוכו מקופל, או בתוך המציאות מקופלת אי וודאות מסויימת, שעלולה לנבוע כתוצאה מהדבר הזה לגבי המציאות הכלכלית שבה תהיה מדינת ישראל, והחלטות כאלה ואחרות והתפתחויות כאלה ואחרות, שעדיין עשויות וצפויות להיות. זה לגבי המצגת שאנו נראה בהמשך.

הדבר השני הוא- שבמציאות שבה אנו נמצאים במדינת ישראל, למרות שהסבירות היא עדיין נמוכה, יש צורך לקחת בחשבון שאנו גם עשויים להימצא במצב שבו מגיעים טילים גם לתל-אביב, ואת הדברים האלה גם צריך לבוא ולומר. למרות שהסבירות היא נמוכה מאוד, היכולות קיימות במזרח התיכון. ולאור כמה וכמה הפתעות שקרו לאחרונה, אם זה יקרה – מישהו יגיד שזו הפתעה, ומישהו יצטרך לבוא ולהגיד- זו גם לא הפתעה, זה אפשרי.

ולאור האמירה הזאת, אנו נמצאים במציאות קצת מוזרה, שעלתה על פני השטח במסגרת דיון שהתקיים הבוקר, שמשמעו היה- איך אנו נערכים על רקע המציאות הקיימת. מצד אחד- הכיצד העיר תל-אביב יפו, שלא נפגעה, משמשת גם עוגן ועזר לאלה שברגע זה חוטפים. ומצד שני, לעשות את מה ששומה עלינו לעשות כחובה כלפי עצמנו וכלפי תושבינו, לעשות את המירב שניתן לעשות בהיערכות אופרטיבית-מעשית למקרה שחס וחלילה גם יקרה הגרוע מכל, ואנו ניתקף גם כן. ובשני הערוצים האלה החלטנו מספר החלטות שראוי ונכון לבוא ולומר אותן:

1. מערכת החרום של העיר תל-אביב יפו בודקת את עצמה מלמטה עד למעלה, את כל הפק"לים, את כל החוסרים, את כל ההליכים, כולל מצאים למיניהם, ממים מינרליים ועד מזרונים, מיטות

וכו', כדי להציף. וגם בנוסף לבדוק את המקלטים, לבדוק את כל הנושא מחדש, יש לנו הרי מערכת שלמה של מקלטים שניתנו לאמנים למשל, לוודא שיודעים איך מגיעים אל המפתח, איך מתפנים בזמן וכן הלאה. כל הדברים האופרטיביים שנובעים מהמציאות הזאת שבה אנו נמצאים- צריכים להיבדק.

יותר מזה, ביקשתי להציף בפני- האם ישנם גם חוסרים, שבמידה שצריך עכשיו לרכוש ציוד או לעשות דברים- בסכומים שניתן לפתור את הבעיות באופן מידי, אז אנו נטפל בהתאם. מתקיימות גם ישיבות ותיאום עם פיקוד העורף והמשטרה, כדי שגם במידה ויוצאות הודעות לציבור- שתצאנה הודעות משותפות ולא שתבלבלנה את הציבור.

קבענו גם שאנו ניצור תהליך שבו אנו נפגשים בוקר וערב, כדי לבדוק את עצמנו ולראות איפה אנו נמצאים מבחינת ההתקדמות, לפחות בימים הקרובים.

במקביל, אנו נערכים לקליטת 500 ילדים בקייטנות, ואנו עושים את כל ההערכות כדי שנוכל פיזית לקלוט אותם למחזורים של 5 ימים - 4 לילות כל פעם. ופתחנו קו חרום- שגם מסרתי את הטלפון שלו ברדיו, שמשמעותו תיאום או חיבור בין משפחות שרוצות להתארח לבין משפחות שמוכנות לארח, דבר שהיום דרך אגב מתקיים וכבר קיים.

מתוך העובדה שבמציאות היום זה לא שיש איזה ישוב אחד- כמו קרית שמונה, אלא זה הרבה מאוד ישובים בטווח רחב מאוד, ומאחר שהאזור או הישובים שמסוגלים גם לעשות עבודה- זה לא רק העיר תל-אביב יפו, התקיימה היום שיחה בין יו"ר השלטון המקומי וביני, והוקם איזשהו מטה במרכז השלטון המקומי- שתפקידו לתאם בין הדורשים לבין הישובים. כל ישוב יכין את עצמו, אחד יגיד- אני ערוך לקלוט 100 ילדים, אחד יגיד- אני ערוך לקלוט 500 ילדים, אחד- 150 ילדים, אחד מסוגל לתת א' ואחד מסוגל לתת ב', וליצור מצב של תאום בין הישובים השונים, כדי שלא תיקרה סיטואציה של- כל אחד רודף אחרי כל אחד. זה מעבר לעובדה- שכאשר דיברתי עם ראש עיריית חיפה או דיברתי עם ראש עיריית שלומי, שאנו כבר שנים בקשר אתם, עוד משנת 2000, כבר אז אימצנו אותם ומאז אנו שומרים קשר, וכל פעם שיש שם בעיה אנו מדברים אחד עם השני, וגם הפעם. עם כל אחד ואחד כולל ראש עיריית טבריה שדיברתי, אמרתי- אם אתם צריכים- אל תהססו לפנות. זה מעבר לזה.

בקיצור, אנו נמצאים עכשיו בתהליך של התהוות ובתהליך של ארגון, כי גם נוצר מצב שיש כל מיני תורמים ותרומות וכו', וזה לא מתואם לגמרי.

בנוסף לכך, וזה מאוד חשוב, לאור נושא שעלה ברדיו ועלה בתקשורת, פנה מנכ"ל עיריית תל-אביב יפו- מנחם שנמצא כאן, פנה למנכ"ל התאחדות המלוונות בתל-אביב, והם מורידים את המחירים ב - 25%. היתה טענה כאילו הם מנצלים את המצב ומעלים את המחירים, פנינו והם בהחלט הודיעו גם על הנחה של 25% לתושבי הצפון בכל מלוונות העיר.

זהו פחות או יותר מבחינתנו. אנו נמצאים במצב שאנו מנסים איך-שהוא למצוא את עצמנו, מצד אחד להעריך נכון וראוי לשמש גורם שניתן יהיה להתארח אצלנו, ומצד שני- להעריך בתחום של החרום. זה שני התחומים שאנו עוסקים בהם. ובתוך זה יש לנו כבר הווייה של חיי היום-יום, שעולה אתי במעלית מישהי שהיא מחיפה, והיא מתלוננת על זה שאין לה סידור לחנייה. היא באה לתל-אביב עקב המצב בחיפה, והיא מתארכת כאן אצל מישהו, והיא רוצה שאני אעזור לה בתנייה. אני מדבר על הפרקטיקה של החיים, ואני אומר- החיים הם חיים והם נחמדים. זהו. זה לעניין הזה.

ועכשיו אנו נתפנה ונעסוק במצגת שמציגה את תכנית העבודה לשנת 2007, שלצורך זה התכנסנו היום.

19. תכנית עבודה ותקציב 2007:

מר לייבה - המנכ"ל:

צהרים טובים לכולם.

אני אשתדל בתוקף הנסיבות לנסות לקצר עד כמה שניתן, במקור המצגת היתה אמורה לקחת שעתים, עכשיו 16.25, וכל מה שאני אצליח פחות מ – 18.25, תראו את זה כהישג של תכנית העבודה.

(הצגת הדברים מלווה בשקפים)

לפני שניגש לתכנית העבודה, כמה נתונים. חשוב להבין כמה וכמה נתונים, וזה באמת מבחר של נתונים, יש עוד הרבה נתונים, אבל כמה נתונים שמייצגים תחומים כאלה ואחרים. אנו רואים כאן את מאזן הניידות, ואנו רואים את השינוי שחל משנת 2003, כולל אפילו 2005, אם כי הנתון לשנת 2005 הוא עוד לא נתון רשמי, הוא עדיין לא פורסם רשמית והוא יפורסם בהמשך, ואנו רואים את מאזן הניידות החיובי, לאחר הרבה מאוד שנים של מאזן ניידות שלילי, כלומר, כמות הבאים לתל-אביב היא יותר גבוהה מכמות העוזבים את תל-אביב, ואוכלוסית העיר הולכת וגדלה, וזה כמובן דבר מאוד חיובי.

תל-אביב יפו שומרת את עצמה כמרכז כלכלי, ואנו רואים שבתוך תל-אביב, קרוב ל – 40% מהמועסקים הם תושבי תל-אביב והשאר באים מבחוץ, היוממים. גם אחוז המועסקים בתל-אביב יפו ביחס למטרופולין הוא גבוה, אם כי השיפוע הוא שלילי- מתון, בעיקר על רקע הגידול במטרופולין ולא הקיטון בתל-אביב, אבל אנחנו עדיין המרכז הכלכלי המובהק והמשמעותי. אנו רואים שבתחום הבנקאות והפיננסים, 40% מכלל הפעילות בישראל נעשית בתל-אביב יפו, המועסקים בשרותים העיסוקיים – 23%, מספר המשרות בבנקים – 52%, כל אחד מהמספרים האלה מייצג את הדומיננטיות של העיר כמרכז כלכלי.

דבר דרמטי, שראש העיר אומר, שזה אולי הדבר הכי דרמטי שקרה לתל-אביב זה הרכבת. אנו רואים את השיפוע החיובי, ואנו מדברים על כך ש – 18.17 מליון איש הגיעו לתל-אביב וממנה, וזה קרוב ל – 70% מכל תנועת הרכבות. זה אדם שמגיע בלי רכב, עובד בתל-אביב, צורך בתל-אביב, וחוזר חזרה למקום מגוריו. זה הלקוח האולטימטיבי של תל-אביב יפו.

גם תל-אביב כמרכז התרבות, אנו רואים כאן על גבי השקף את ההיקפים- שהם גדולים מאוד.

חלק גדול מאוד מכל התרבות בארץ נעשית כאן בעיר, אנו רואים את המספרים, את ההיקף העצום של המופעים, את היקף המבקרים, מעל 1.3 מליון מבקרים במופעים, קונצרטים, אופרה.

- 6 -

ואני חושב שהעיר גם מתאפיינת בכך שהיא במה למגוון רחב ועשיר של כל מגוון האמנויות, מריקוד, אמנות פלסטית וכו' וכו'.
עיר ירוקה, שטחים ירוקים, אתם רואים את הגידול בשטחים. אנו רואים כמעט הכפלה, גם בשטחים האינטנסיביים וגם בשטחים האקסטנסיביים. אנו מדברים, בטווח של 6 שנים, על גידול דרמטי מאוד בשטחים הירוקים בעיר, כאשר מרכז הכובד היה בדרום ובמזרח, עד כמה שניתן במסגרת התנאים בשטח. ומי שרק ראה את כמות הגינות באזור כפר שלם, גינות בכל מיני מקומות קטנים וחבויים.

גב' להבי:

זה סטטוטורי?

מר חולדאי - ראש העירייה:

מי הכין את השקף הזה? חסרות פה שנתיים. זה קופץ משנת 1999 ל - 2002, ואחר כך כל שנה זה עולה.

מר לייבה - המנכ"ל:

זה צריך להיות 2001, לא 1999. אנו כל פעם מתחילים אתה – 5-6 שנים. מה שמופיע כאן לגבי 1999, זה 2001. תודה על התיקון, אני מדבר על 5 שנים.
אני פשוט לא יודע איך בין 1999 ל - 2006 זה 6 שנים.
זה לא כולל את "גני יהושע" – שיש שם עוד 3,000 דונם, ואת פארק דרום- עוד 500 דונם, וזה גם לא כולל את הפיתוח המשמעותי שאנו עושים עכשיו- כאשר אנו מפתחים את גני יהושע מזרח, עד פאתי רמת השרון.

גב' להבי:

זה סטטוטורי, או שזה גינות הלר כאלה? זה שטחים ירוקים סטטוטוריים?

מר לייבה - המנכ"ל:

אני חושב שזה סטטוטורי ולא סטטוטורי, כי תמיד יש תחלופה. עושים חורשה, היא גדלה, בונים שם את מה שצריך לבנות, כביש, ואחרי זה זה עובר למקום אחר. ועושים עוד פיתוח ועוד פיתוח, והמכונה הזאת ממשיכה לעבוד והיא לא מפסיקה לרגע.

מר חולדאי - ראש העירייה:

גם חורשת הלר .

גב' להבי:

אני רק אומרת שיש הבדל בין סטטוטורי ללא סטטוטורי

מר לייבה - המנכ"ל:

לגבי שטחי הבור, ראש העיר הינחה לטפל כמעט בכל שטחי הבור ולסיים אותם, ואני חושב שהם טופלו בהיקפים כפי שאתם רואים כאן, ובשנת 2006 בגדול אנו מסיימים את כל אדמות הבור שקיימות בעיר, וכל שטח, וזה לך הגב' להבי, אפילו שהוא מתוכנן לדברים אחרים,

מר חולדאי - ראש העירייה:

95% מתוך אדמת הבור, זה כמו חורשת הדר. זה שטחים שמחכים למשהו אחר שיעשו עליהם. אם זה מנשיה, זה מיועד להיות שכונה, בינתיים זה דשא וגני משחקים.

גב' להבי:

אין לי בעיה עם הבינתיים.

מר לייבה - המנכ"ל:

אנו נדאג אגב, שהשליטים יהיו עוד יותר בולטים, כי לפעמים אנו כותבים - חורשה זמנית כך וכך, אבל עם הזמן מתרגלים לחורשה.
היתרי בנייה לפי מספר יחידות דיוור, אתם רואים בשנת 2006 בחצי שנה, 1,064 היתרי בנייה. זו כמות יפה מאוד, היא בוודאי יותר גדולה מהשכיח של 5-6 השנים האחרונות, ויש התעוררות. אנו מרגישים שבמגורים יש התעוררות, אם כי אני לא יכול לומר את זה לגבי משרדים ומסחר, זה יותר לגבי מגורים.
לגבי רווחה, אנו רואים את המספרים, המספרים נעים בין 14% ל- 16%, בשנת 2005 זה 14%, זה אחוז התושבים בעיר שמקבל שרות במינהל שרותים חברתיים.
מספר התלמידים במערכת החינוך - בסימן עלייה, והוא צפוי לעלות אף יותר. אנו נערכים באמצעות תחזית עדכנית, עד כמה שיותר מדויקת, כדי לחזות את חתך הגילאים ואת כמות הילדים, כדי לתת את התשובה המתאימה במוסדות החינוך. כבר בשנת הלימודים הקרובה אנו פותחים סדר גודל של קרוב ל- 15 גנים נוספים, שזו כמות גדולה מאוד, אם כי אנו עדיין לא מסוגלים לספק את כל צרכי הילדים, ואני מדבר על טרום טרום חובה. בטרם חובה - סיפקנו את כל צרכי העיר, בטרם טרום חובה באזור הצפון - לא יכולנו לספק את הכל ויש מספר מאות ילדים שלא ניתנה להם תשובה, אני מניח שהשוק הפרטי יתן את התשובה.
כל הטיפול שלנו בפעולות האכיפה, אנו צריכים לזכור שהחל מלפני כשנתיים התחלנו לצלם את העיר כל שבועיים, ותגברנו באופן משמעותי את כל הגורמים העוסקים בנושא פלישות ובניה לא חוקית. זו קפיצה דרמטית, אם אנו מדברים בין 2003 ל- 2006, כמעט הכפלה של כמות הצווים המינהליים, וכל צו מינהלי זה סיפור, זה יום לימודים ארוך. זה פעילות עם משטרת ישראל, עם קבלני הריסה, זו פעילות גדולה מאוד, ואני חושב שאנו שינינו במשהו את הטיפול בכל הקשור לבנייה לא חוקית ואנו פעילים הרבה יותר.
לגבי אגף הפיקוח העירוני, אתם רואים כאן על גבי השקף את הפעולות בתחום העסקים. גם כאן אין שינוי וסה"כ המצב יציב.

- 8 -

בנושא חנייה, אנו מדברים בשנת 2005 על מעל מליון דוחות, דומה למה שהיה בשנת 2005, יותר משנת 2003, גם 2006 פחות או יותר תהיה דומה. היעד שלנו הוא- כמה שיותר – פחות, כמה שיותר להוריד.

מר גילצר :

כמה שפחות עבירות.

מר לייבה - המנכ"ל :

אגף הפיקוח מונחה לייצר סדר ציבורי כך שנוכל לתת פחות דוחות. מבחינתנו, אנו לא רואים בזה פרנסה, אנו רואים בזה יעד עיקרי, בלעדי ויחידי שהוא סדר ציבורי. לצערנו, כפי שאנו מסתכלים ברחוב ביום קייצי זה, יש הצדקה לתת יותר דוחות. כאשר יהיה סדר ציבורי, כאשר תהיה משמעת של הציבור בכל הנוגע לחנייה, אנו נגיע לפחות דוחות, והלוואי שנגיע לזה. כרגע לצערנו אנו נאלצים לתת יותר דוחות.

מר חולדאי - ראש העירייה :

עדיין חשוב להגיד, שמי שמסתובב בעיר רואה שינוי לטובה של הרגליה החנייה בעיר. לדאבוני, אחת הבעיות הקשות שאנו צריכים לדעת להתמודד אתן, זה כל הנושא של חנייה באמצעות תו נכה- שמשתמשים בהם בצורה מאוד לא אחראית, שמשמשת מפלט לכאלה שרוצים לחנות בניגוד לחוק. אילמלא היה שינוי, הינו רואים עלייה במספר הדוחות.

מר לייבה - המנכ"ל :

גם ההערכות שלנו היא הערכות אחרת, כל המבנה הארגוני החדש של פיקוח תומך בעניין הזה, ויכולת לטפל באופן מערכת- גם בעסקים, גם בחנייה, ובעיקר אגב, אכיפה הרבה יותר קשה בכל הקשור לתשלומי דוחות חנייה. אם פעם היה נהוג לקחת את הדו"ח ולזרוק לפח, היום הגענו למצב שבו אנו נותנים דו"ח ואנו מקווים שישלמו אותו.

מר חולדאי - ראש העירייה :

לכמה אחוז הגעת?

מר לייבה - המנכ"ל :

אני חושב שאנחנו בסביבות ה- 50%, 50%-45%.

מר חולדאי - ראש העירייה :

התחלנו ב- 15%.

מר לייבה - המנכ"ל :

התחלנו ב- 15% ואנו נמצאים במספרים הרבה יותר גדולים, שהולכים וגדלים, ואנו מטפלים נכון. אנו מטפלים היום גם בחובות מאוד נמוכים. אין לנו כוונה להפעיל מערכת על ריק. אין לנו

- 9 -

כוונה לשלוח פקח, לתת דו"ח, לטפל בדו"ח, ובסופו של דבר בקצה- לא קורה כלום. הכוונה היא שאם נותנים דו"ח, בהחלט ישלמו אותו, ובפעם הבאה יחנו כחוק. זו הכוונה ולזה אנו מכוונים. אני עובר כאן לתכנית העבודה עצמה : תכנית העבודה היא תכנית שנגזרת מהתכנית האסטרטגית, כפי שאנו עושים את זה לפחות ב-3 השנים האחרונות. אנו מכוונים את כל ווקטורי הפעילות העירוניים לכיוונים של התכנית האסטרטגית, תכנית שהיא תכנית שנעשתה בשיתוף של רבים וטובים- גם מחברי המועצה וגם מהעיר, ואני אתחיל לעבור עליה. קודם כל אנו מדברים על פעילות לשדרוג מוסדות התרבות בעיר. הסינמטק התחיל את העבודות, אנו נשקיע יותר כסף משחשבנו. "הבימה"- אנו מקווים שתסתיים בכל זאת אותה פארסה מול הממשלה, כשהממשלה לא מדברת בקול אחד, מגמגמת, ואני מקווה שבהחלט העירייה את חלקה תשים, המדינה את חלקה צריכה לשים, אני מקווה שהדבר הזה יגיע להכרעה בקרוב, ולא, מבחינתנו אנו מעבירים את האחריות על "הבימה". על "הבימה" כגוף תוכן- המדינה אחראית, על "הבימה" כאולם- זו שותפות בין המדינה לעירייה, חצי המדינה- חצי העירייה, אנו נעביר את האחריות למדינה, שהמדינה תעשה מה שהיא מבינה ותנהל את התאטרון הלאומי ותנהל את הבית. אנו מצידנו מתחייבים לשים שקל מול כל שקל, אבל לא לשחק בכחש. היכל התרבות- ידוע. מוזיאון תל-אביב מופיע כאן כתקווה. ראש העיר עושה את כל המאמצים כדי כן להביא תרומות ובכל זאת לעשות את המוזיאון. בית לסינ- בבית הקאמרי הישן- סובל מבעיות קשות של תחזוקה ובטיחות, נצטרך כנראה להשקיע בו כסף. בשנים הקרובות והדברים כבר הותנעו, הולכים להיות מושקעים כספים גדולים מאוד בדברים- שכל אחד מהם הוא משהו שהוא ביטוי או סיפור אסטרטגי, כולם ביחד- אפשר לדבר על מהפכה. נמל יפו- שבעוד חודש וחצי מתחילים לעבוד שם. חצי האי הירקוני- אתם יודעים מה קורה בנמל, ואנו מקווים שגם בקטע המרכזי יחול שיפור ושידרוג ושינוי, והדבר יסגור כאן מעגל שלם-כשחצי האי הירקוני כולו מטופל ברמה טובה. מנשיה- האתר המדהים שכבר נמצא בעבודה ומתקדם. שוק הפשפשים- שכל הטיפול נעשה שם, גם ככר השעון, גם שוק הפשפשים. היה צריך לראות בפשפש בלילה, כמה אנשים הסתובבו במתחם הזה, אלפי אנשים עם פעילות תוססת, והיה שם ממש כף. על נמל תל-אביב דיברתי. בית העירייה הישן וכל מתחם ביאליק- גם הוא מתוכנן לעבור שידרוג. במרחב הציבורי- דגש על מרכז העיר ודרומה. למשל שירה בציבור, שתמיד הינו עושים את זה בצפון, בצוק צפון או במשכן, עשינו את זה במסגרת הלילות הלבנים לאחרונה, בגן הפסגה ביפו. אנו עושים ביפו הרבה פעילויות. גם את ארוע ההצדעה לעוטף עזה ולחיילי צה"ל- עשינו בפארק דרום. למרות שבגני יהושע היו באים הרבה יותר אנשים, עשינו את זה בפארק דרום ובאו 4,000 איש.

גב' להבי:

מה זה- תב"ע נמל תל-אביב?

מר לייבה- המנכ"ל:

תב"ע נמל תל-אביב נמצאת כרגע במחוזי. תב"ע נמל תל-אביב זו תב"ע חצי האי הירקוני.

גב' להבי:

אבל חצי האי הירקוני היה בנפרד.

מר לייבה- המנכ"ל:

לא. חצי האי הירקוני- במצב הקיים אנו מפתחים אותו, משדרגים אותו, מקדמים אותו, תשתיות, כבישים, חיבורי ביוב, מנסים להוציא את כל עיסקי הגיפה החוצה- מוסכים וכל מיני עסקים שהם לא לעניין, ולהכניס עסקים שהם חלק מהאווירה וממה שאנו רוצים לייצר במקום, ולאט לאט כובשים עוד מטר ועוד מטר ומורידים כל מיני דברים. למשל, הורדנו מחסן מאוד מרכזי שעמד על הציר שמוביל לכיוון הנמל, ועוד ועוד פעילויות. זה במקביל למצב הקיים. התב"ע נמצאת כרגע בוועדה המחוזית, היא עוד תעבור הרבה תהפוכות, ובסופו של דבר היא תאושר כפי שהיא תאושר.

חברת "אתרים" גם מנסה לממש את ההפקעה בהסכמה, ולקבל לידה את השטח המרכזי- שנמצא היום בבעלות של החברה לפיתוח תל-אביב. על זה מתנהל מו"מ העירייה, אתרים-שהיא בעל זכות ההפקעה, והחברה, ואנו מקווים להגיע להסכמה. אם אנו נגיע להסכמה, יהיה יותר קל לייצר את הפיתוח, שהוא במקביל לקידום התב"ע.

פיתוח מתחם ההשכלה הגבוהה ביפו: אתם רואים מה שקורה במיכללה, בתמיכה גדולה מאוד של העירייה. אנו רואים בזה עוגן רציני מאוד ביפו. עכשיו נבנית הפקולטה למדעי המחשב, הוקמה כבר הפקולטה למדעי ההתנהגות, ובהמשך- מדעי החברה. הולך להיות שם קמפוס רציני מאוד, ובקרוב מאוד הוא יגיע להערכתנו, למסה הקריטית – כאשר הוא מתחיל להשפיע על אווירת הרחוב ביפו, קרי מתגוררים, שותים, אוכלים, מבליים, מקומות שמתאימים לצעירים, זה דבר מאוד מאוד חיובי, ואנו נמצאים בכיוון הזה.

100 שנה לתל-אביב, גם כאן תוקם חברה, הוקמה בינתיים מינהלת בראשות דרור עמיר. הכוונה היא באמת לראות ב- 100 שנה הזדמנות או חלון הזדמנויות- שבמסגרתו ניתן למנף את העיר. הכוונה היא- הוא לא אחראי על חגיגות 100 שנה, זה לא מה שמטריד אותנו, מה שמטריד אותנו זה היכולת למנף את העיר, גם בחינוך, גם בתרבות, גם בתשתית, גם באיכות הסביבה, גם בתנועה, בכל התחומים- מה שניתן להשלים- נשלים. ומה שלא נשלים עד 100 שנה, נעשה את זה – תל-אביב יפו 2010. זה אמנם שנה אחרי 100 שנה לתל-אביב, אבל גם 101 שנה לתל-אביב זה מספר טוב, יש לו משמעות בהסטוריה של המדינה, ותתרגלו לשמוע את המספר- תל-אביב יפו 2010.

קידום תכניות: יש בצפון מערב- עיר חדשה.

יפו- נס לגויים, שאנו מנסים ללחוץ על ממ"י לקדם את התכנית.

אזור המיכללה דיברתי.

מכבי יפו- דיברתי.

תב"ע מנשיה, מנשיה כאזור הבילוי יפותח על ידי העירייה, אבל מנשיה כתב"ע- שמוזמזה הרבה שנים, גם היא אמורה להתקדם.

תב"ע גדולה מאוד בדרום בבלי, שתדרוש מעיריית תל-אביב השקעות של מאות מליוני שח' בתשתית, ונעשה את זה, כדי לקדם באמת תכנית בנייה גדולה מאוד באזור.

ונווה שרת מזרח- גם היא בתכנית.

מבני ציבורי: אנו מנסים להגיע למצב שמבני הציבור של העיר יהיו ברמה יותר גבוהה. בתי ספר- שהשקענו רבות. מי שילך לראות את מתחם בתי הספר בקרית שלום, דבר כזה לא רואים- לא תל-אביב ולא רואים גם בסאן- פרנסיסקו לפי דעתי. מבנה מדהים, ומי שלא היה יכול לראות, זה עוד לא מושלם, אבל לשנת הלימודים הקרובה זה כבר יהיה מושלם.

אנו מדברים על השקעה במרכזים קהילתיים. אנו נשקיע סדר גודל של 15 מליון שח' כדי לקדם מרכזים קהילתיים: בית צ'רנר, בית ברבור, מרכזי ביכורי העתים, ניגע כמעט בכל מרכז, נשדרג את הרמה. וגם במתקני הרווחה, יש כמה מתקנים מוזנחים, אנו נשים שם כסף- כדי שהם יהיו ראויים ויצוגיים לעיר.

אנו מדברים בתחום הרווחה- דגש על האוכלוסיות הנזקקות. זה לא סוד שהרווחה בתל-אביב יפו הוא מהמובילות שקיימות. מערכת משומנת, חזקה, איתנה, ממוקדת, שבהחלט תמשיך ותשים את הדגש על אותן אוכלוסיות שצריכות את הטיפול.

בתחום החינוך, ויש כאן כוונה גם שמשדד החינוך יתמוך בענין, ואני מקווה שהכוונה תעבור מדיבורים למעשים, של הסתכלות כוללת- מגן ועד סיום תיכון. אני מקווה שהדיבורים יהפכו למעשים, והמדינה כן תתמוך בענין. אנו יותר ויותר נפנה את האמצעים העודפים, הענקיים, שעיריית תל-אביב משקיעה בתחום החינוך, ממוקד לאוכלוסיות חלשות, ממוקד, כמעט ברמה פרטנית, כמעט ברמת הפרט שנמצא בבית ספר בצפון- יקבל חבילת טיפול, מרכזי למידה, שעות אישיות ועוד ועוד. בתי הספר היסודיים בדרום נהנים מיום לימודים ארוך, כלומר תוספת שעות, הגענו כבר ל- 5,000 שעות. אנו ניתן דגש לנוער מנותק, נוער ערבי, פתחנו את ה"מען" הערבי, וכל מיני פרויקטים להעצמת אוכלוסיות חלשות. למשל, פרויקט "כתום"- שבמסגרתו בעירוני י"ב ניתנים מחשבים אישיים לילדים, ודרך זה מנסים לייצר כאן חינוך טוב יותר. ניהול כלכלי של עבודת העירייה. כל מה שאמרתי ועוד דברים שאני אומר אחר כך- לא יכולים להתבצע אם אנו לא נהיה אחראים בכל הקשור לניהול הכלכלי של העירייה, שמירה על איזון תקציבי, להקטין את עלות הקיום אבל לשמור על מעטפת השרותים. בגוף כזה גדול כמו העירייה, עם אלפי עובדים, תמיד יש, וודאי למטה, שכבה שצריך לטפל בה, צריך לחדש אותה, צריך לרענן אותה, בחלקה צריך להכניס גם אנרגיות חדשות, והקטנת ההוצאות בחלק מהדברים זה דבר שצריך להעשות- גם אם הינו בעולם שאין בו אילוצים, ואנו נמצאים בעולם עם הרבה אילוצים.

נושא השכר, בקרה על השכר, שכר זה מרכיב חשוב מאוד בהוצאות העירייה.

להגדיל את ההכנסות. אני אומר שלצער, יותר מאשר אנו מסוגלים להקטין את ההוצאות, אנו מסוגלים להגדיל את ההכנסות, וזה מה שבסופו של דבר הביא אותנו למצב שאנו מאוזנים-

- 12 -

הטיפול המסיבי בהכנסות. זה אומר שאנו הרבה יותר אגרסיביים, ויחד עם זאת שומרים על רמת שרותיות, ואני אדבר על נושא השרות בהמשך.

אנו מנסים להקטין את הצריכה ולהגדיל את הפיתוח. פיתוח מחולל חיים כלכליים, מביא עוד הכנסות, עוד הכנסות- עוד חיים, עוד תקציבים, עוד תושבים, והמעגל הכלכלי הזה מסתובב ומסתובב ומסתובב, ומביא רק דברים טובים לעיר. אנו משתדלים לעבוד מתוכנן, קרי לעבוד לפי תכנית עבודה מוגדרת, עם יעדים מוגדרים, מדדים, בקרה, סגירת כל רבעון, כמו כל גוף עיסקי. סוגרים כל רבעון את התקופה- הכנסות, הוצאות, גרעון, עודפים, ועוברים חלילה, ברמה פרטנית לכל רמה וחיטיבה.

אנו כבר מתכננים הרבה זמן פיתוח תקציב ל - 5 שנים, אם כי רק שנה אחת היא סטטוטורית, לא צריך לאשר את 4 השנים שלאחר מכן. זה יותר משמש כעזר, ככלי תכנוני. גם התקציב הרגיל הוא תקציב דו שנתי, מתכננים אותו לשנתיים, כך שהמעבר משנה לשנה הוא הרבה יותר קל.

אתם תראו את הצמצום בהמשך. הצמצום יחסית בשנת 2006 הוא מינימלי – 20 מליון שח'. אני מזכיר לחלק מחברי המועצה הוותיקים, שהם חוץ קיצוצים ב - 4 השנים האחרונות של 50 מליון שח' בשנה. אנו מדברים על 20 מליון שח', תוואי שירוד, מ - 50, ל - 40 ו- 25 ו - 20, ובשנת 2008 ירד אפילו ל - 12 מליון שח', זה התכנון. לא צריך לאשר את 2008, אבל אנו נמצאים בתוואי שירוד. אגב, אנו נמצאים כבר בסכומים שזה החיכוך הטבעי הרגיל, המתבקש, כי תמיד במקביל לצמצומים, יש טייס אוטומטי שדורש עלויות נוספות: מחירי החשמל עולים, הסכמי שכר מעלים את השכר. כלומר, באופן טבעי, אם אתה לא עושה כלום, עלות הקיום הולכת וגדלה, הולכת וגדלה, מפני שאנשים נעשים וותיקים כל שנה, אנשים מקבלים דרגה ולא מורידים דרגה, אנשים מקבלים הסכם שכר, והסכם השכר שהיה לנו- של הורדת שכר, כבר לא יהיה בעתיד הקרוב, אלא אם המלחמה האחרונה תשנה את כללי המשחק. והדברים האלה דורשים טיפול, נחישות, מיקוד ועזרה ושתוף פעולה, כי אחרת לא נצליח להגיע למצב שאנו עושים את הדברים הנכונים.

נושא המחשוב: אנו בפערים מאוד גדולים בנושא המחשוב. יש את ה"מחוג" שזו מערכת אסטרטגית, שיש לנו שתוף פעולה, או שזה מעין OUTSOURCING עם חברת "נס" שתספק לנו את העניין. אנו חושבים גם על מערכות ERP, אני לא יודע אם מישהו מכיר את העניין. בכל מקרה, עירייה ממוכנת- שיש לה כלים ממוחשבים, שמסוגלת לבצע את העבודה, את הפיקוח, את הבקרה, את הגביה, את הטיפול בתושב, זה דבר שהוא קריטי-אסטרטגי, ואנו צריכים בעניין הזה לקדם את העניין.

מר דרורי:

איפה זה עומד היום?

אנו מדברים על זה כבר הרבה שנים- על הנושא של הקמת מערכת אחודה.

מר לייבה- המנכ"ל:

זה כבר קיים, מה זה קיים? ההתקשרות קיימת. כרגע, לפני בערך חודשיים נעשתה התקשרות עם "נס", הם קיבלו הרבה כסף, זה אושר במועצת העיר, ובעוד שנה וחצי, ובעצם ירדו כבר חודשיים,

- 13 -

בעוד שנה ו-4 חודשים חברת "נס" צריכה להביא לנו מערכת. מה החידוש? סוף סוף יהיה לנו את מי להאשים, לא את עצמנו, וזה כבר טוב. אני מקווה שלא, אני מקווה שהם יעמדו בעניין.

מר גילצר:

כרגע נגמר שלב האיפיון.

מר לייבה- המנכ"ל:

זכתה במכרז חברה מובילה בתחום הניהול הארגוני, מהטובות, אפילו לא רק בישראל, אלא גם בעולם הם במקום טוב, ואם הם לא יצליחו להביא את זה בזמן, אני לא יודע מי יצליח. אנו עושים את כל המאמצים, גם בשתוף פעולה, כדי לייצר את המערכת הזאת בעוד שנה ו- 4 חודשים, לפי ההסכם. ברגע שלא נביא את זה תוך שנה ו-4 חודשים, הקנס מתחיל לעבוד, וזה סיפור אחר.

מר דרורי:

זה כולל הטמעה?

מר לייבה- המנכ"ל:

נתחיל במקביל, בשלב הסופי של ההקמה, נתחיל גם להטמיע. עוסקים, גם מטעמנו בתחום הפרוייקט, אנשים שהם בתחום המקצועי- קרוב ל-30 איש. 30 איש מטעם העירייה, טובי אנשינו, נמצאים ב"נס" כדי לייצג את צד הצרכן. מה הבעיה? כדי לבנות מערכת צריך להשקיע, ולפעמים מערכת לא יודעת להשקיע את העניין, לא יודעת להוציא את האיש הכי טוב ולשים אותו מחוץ למעגל העבודה במשך שנה וחצי- שיקים מערך. ואת זה, עם כל הכאב וכל הצער, ואת האנשים הטובים ביותר בתחום הגבייה של הארנונה, הוצאנו אותנו ושמונו אותם- כדי שיביאו לנו בעוד שנה וחצי מערכת שנוכל לייצר כאן מציאות אחרת- בכל הקשור לחיוב הגבייה.

אני לא רוצה להרחיב, יש עוד הרבה דברים בתחום העניין, זה תחום אסטרטגי- שבכוונתנו להשקיע הרבה מאמצים וזמן כדי לקדם את העניין.

נושא השרות: אני לא יודע אם שמתם לב, אבל יש מאמצים גדולים מאוד שמורגשים בהרבה מקומות בנושא השרות, להסתכל על עניין השרות באופן מקצועי, כמו שגופים טובים במשק עושים, ולספק שרות איכותי, נגיש, מהיר, ויותר מזה: לייצר אופי שרות של עיריית תל-אביב. מה זה עיריית תל-אביב בתחום השרות? זה דבר לא מוגדר. האם יש לנו אופי שרותי? אין לנו. האם אפשר לייצר אופי שרותי? אפשר, וזה מה שאנו מנסים לעשות. למתג את השרות שלנו, לייצר נורמות. למשל, דוגמא בולטת לעניין- זה הנדסה. עד לא מזמן- אפילו ארכיון מסודר לא היה. הכוונה היא לארכיון מסודר, מהנדסי בניין- מהנדסי רישוי בכמות מספקת, וחדרים שבנינו, ומתאמות רישוי, ומרכז מידע, ומערכת ניהול תורים, ונורמות בכל המקומות, נורמות גם לכיבוי אש, נורמות גם לאיכות הסביבה, ונורמות גם לסטנדרטים. זה לא שכל הזמן אנו עומדים בסטנדרטים, אבל הכל רשום, הכל מפוקח, הכל מבוקר, לכל אחד יש את הנורמה, מי שחורג מהנורמה- אנו עושים כאן את הברורים. זו בירוקרטיה מובנית בתוך תהליך תכנון הבנייה, עם זה אנו מתמודדים, יחד עם זאת ההתמודדות צריכה להיות התמודדות מבוקרת, שיטתית, מוגדרת בזמן, גם במראה, גם בצורת ההתייחסות, גם בניהול התורים, גם ביחס, גם בצורת הדיבור, גם

- 14 -

בשיח, גם באופן המענה הטלפוני, גם בשרות הטלפוני, גם בקובעי זמן של השרות הטלפוני. כל דבר הרמנו, וזה לא שעכשיו הגענו אל המנוחה ואל הנחלה. הדרך עוד ארוכה ומפותלת, אבל אנו מתחילים לצעוד. ואולי הדבר הכי חשוב שעשינו- חיברנו את העובדים לעניין הזה. כי אי אפשר לתת שרות בלי שהעובדים אתנו, ואני חושב שהרבה מאוד עובדים בעירייה אתנו במאבק או בדרך לשפר את השרות, ומשקיעים זמן ומאמצים, והדבר הולך ומשתפר. אנו מכניסים מערכות ניהול תורים בכל המקומות. בכלל, לא יעמדו אנשים בתור בבניין העירייה אצל מהנדס העיר, כי יזמינו תורים טלפונית. לא רק יזמינו תורים טלפונית, אלא במרכז מידע אפילו יזמינו תורים לשיחה טלפונית. לפעמים, לבן האדם- כדי לחסוך לו את ההגעה, יגידו לו- בשעה 11.00 מתקשרים אליך, 10 דקות טלפונית- יש לך את כל המידע שדרוש לך.

גם בפקק שיש לנו בחנייה ואכיפה, שהתחלנו כאשר שעתיים חיכו בטלפון ולא ידענו אפילו, הגענו היום ל - 6 דקות ואנו עומדים להגיע ל-2 דקות בטלפון. אין לנו מקום פיזי לתת את השרות. יפו והמשלמה עוברות עכשיו, ומקימים מרכז שרות טלפוני לפי כמות הספיקה שצריך לתת. אנו אומרים: לא ממתינים יותר מ - 2 דקות, כמה עמדות צריך לשים לעניין? שמים את העמדות, עמדות מדוגמות, יש היום בחניה ואכיפה- כאשר התחלנו עם 8 מוקדנים, היום יש לנו 30 מוקדנים, ועדיין מחכים 6 דקות. עם יציאת המשלמה מהמקום והגדלת המקום- נוכל להגיע ליעדים- 2 דקות המתנה בטלפון ושבועיים-שלושה שבועות מענה בכתב. היו ימים שחיכו שנה למענה בכתב ושעתיים לטלפון, זה ירד לאחר מכן לחצי שעה, 20 דקות, 15 דקות, 10 דקות, לא יותר מ-2 דקות במכסימום, לזה אנו רוצים להגיע ועובדים על זה בצורה מאוד שיטתית.

גב' להבי:

זה נשמע מאוד מרשים, אבל הזכרת את מחלקת המידע של מינהל ההנדסה, אני חייבת להגיד לך: עשיתם רה-ארגון במחלקת המידע, והפרדתם את פקידות המידע ממחלקת המידע, כאשר מחלקת המידע יושבת בקומה שלישית, מתן המידע של הפקידות האלה- נמצאת בקומה הראשונה, ואני מקבלת המון תלונות בזמן האחרון על הנושא של הפקק במידע במינהל ההנדסה, דווקא בגלל ההפרדה בין הקומה השלישית לקומה הראשונה. אם יש מחלקה, למה לא הצמידו את הפקידות למחלקה.

מר לייבה- המנכ"ל:

הבעיה היא- שבמסעדה שאנו מנהלים, הלקוח לא מבקר במטבח ולא בודק את הסירים, הלקוח נמצא בחדר האוכל, הטבח נמצא במטבח. מה שקרה הוא- היה כאוס מוחלט, כי הלקוח הסתובב בסירים ובדק אותם, לפעמים אמר- תן לי לטעום מזה, תן לי לטעום מזה. מה הנימשל? הסיפור הזה- שחלק מהאנשים יצרו פקק אצל דני לס וכל אחד רצה מידע מדני לס, ולכן חיכה וחיכה, ואני לא יודע מה השיטה שבמסגרתו קיבלו את המידע, זה נגמר והיה. יש סטנדרטים שאנו נעמוד בהם אחד לאחד. לגבי כמה זמן: מידע בעל פה הוא יקבל מיידית, מידע בכתב יקבל תוך 8 ימים, פתיחת תיק מידע- יהיה נדמה לי שבועיים. סטנדרטים ברורים שאנו נשפר אותם. ואנו בודקים בדיוק אם אנו עומדים בדבר הזה. כאשר אני אומר- עומדים, זה לא אומר שאתה לא תגיד לי שיש 10% שלא עומדים. יודעים מה לא עומדים ומטפלים בעניין. והבנות הן בנות נפלאות, והן הטובות ביותר. ואנו נכניס את העניין- שבטלפון לא יחכו.

- 15 -

כל הרעשים של- מישהו הזיז את הגבינה שלי- קורה גם אצלנו.
כל המצב שהיו שם בעלי הרבה כוח והם יכלו לבקר במטבח, זה נגמר. יש הרבה מעאכרים שלא
יוכלו עכשיו לפתוח את הדלת, כי זה אסור בכלל, ואנו מפקחים על העניין.
או מגישי הבקשות שהיו אומרים: תוסיף לי 1,00 דולר כי מאוד קשה עם האנשים האלה. עכשיו
הוא ישמע מאתנו מה הססטוס של הבקשה, איפה זה עומד, מה הבעיות וכו'. הדבר הזה הולך
לקבל סדר, למרות כל הבירוקרטיה המובנית שיש בתהליך הזה. זה לא פשוט. כולנו מכירים את
הנפשות הפועלות, וזה חלק מהותי מהעניין. לא כולם מדברים באותה שפה שרותית. זה משהו
שהוא לא דומה למה שהיה בשרות. יש עוד הרבה מה להשתפר ואנו נשתפר, אבל זה כבר משהו
אחר.

מר גילצר:

יקבלו MORE במקום לס.

גב' שביט:

אני מבקשת שתחליפו את המילה- בנות.

מר לייבה- המנכ"ל:

עובדות.

גב' להבי:

יכולתם לשים את המטבח ואת המסעדה באותה קומה.

מר לייבה- המנכ"ל:

דרך אגב, עוד לא סיימנו את העניין. אנו הולכים לטפל בצורה יסודית בהיטלי ההשבחה, ואנו
הולכים לטפל בכל המחלקה למעלה- של שרותי בניין, כי הם עדיין יתנו שרות. נטפל גם בתשתית,
גם בצורה, גם באמצעים, כלומר לא גמרנו, אנו ממשיכים את העניין.
קיצור תהליכי הרישוי- אמרנו.
גם בנושא המרכזים- התהליכים הם ארוכים, ונקווה שיקוצרו. זה כבר יותר טוב, אבל עדיין לא
מספיק טוב. צריך לזכור- שאת הסביבה הבירוקרטית הטבעית שלנו עדיין לא הצלחנו להדביר,
ועם זה אנו חיים, ובתוך זה אנו צריכים לעשות את המיטב ואנו מנסים לעשות את העניין.
למשל, דבר מאוד חשוב- ניהול הידע העירוני. יש כאן פרויקט גדול מאוד של ניהול הידע. אנו כל
פעם מוציאים את הגלגל מחדש, כל פעם אנו חושבים שגילינו משהו חדש, ומסתבר שכבר גילו את
זה לפנינו, ולכן חשוב מאוד אתר שבו כל הידע מתרכז, שכל אחד יכול להכנס אליו ולראות
החלטות שהיו- בנושא כזה, בנושא אחר, וכך הלאה וכך הלאה. ותחקירים, ובעיות, ולקחים. זה
דבר שכל עובד יוכל להכנס אליו בצורה מאוד קלה, עובדים על העניין.
כדי לעשות את כל מה שאמרת- צריך לטפח את העובד, כי בלי שתוף פעולה מהעובדים לא יקרה
כלום. ולכן, טיפוח המצויינות, העצמת המנהלים, העצמת העובדים. למשל, עובדי התברואה,
העובדים מהדרג הכי פשוט, כל פועלי הנקיון, כולל כאלה שמוציאים. יש תפקיד שנקרא מוציא

- 16 -

ויש תפקיד שנקרא מכניס. למה זה לא אותו אחד? אל תשאלו אותי, תשאלו את פרנסי העיר מעבר, תשאלו את סגן מנהל אגף התברואה- שהיה איש חשוב במפא"י, אולי תשאלו אותו, מי שידוע את ההסטוריה. כל העובדים בתברואה עשו השתלמות, פעם ראשונה שהם ישבו בכיתה ולמדו, ודיברו אתם על הא ועל דה, ועל ציונות, ועל כלכלה, ועל העירייה, ועל שוק חופשי ועל שוק לא חופשי, וזה יצר אפקט עצום. אנשים שחלקם לא יודעים קרוא וכתוב, דבר גדול מאוד. והם מאוד העריכו את זה, והם מאוד העריכו שמתייחסים אליהם, וכשמתייחסים- מקבלים חזרה. נושא הסדר הציבורי- דיברנו על זה.

נושא חנית נכים: אותו ניצול של תווים שניתנים בסיטונאות לכאלה- שאנו רואים אותם יוצאים מהאוטו וחונים על המדרכה, והולכים לספורטק לשחק כדורסל. גובה- 2 מ', רוחב- 1.5 מ', והם מטביעים אבל חונים על המדרכה. למה? כי הוא נכה צה"ל ולא שומע טוב באוזן, אבל לשחק כדורסל הוא יודע. זה נושא רגיש, אבל מי שמסתכל ורואה את החנייה המטורפת על המדרכות ובמקומות שאסור, צריך להבין- שכדי להגן על הנכים האמיתיים- צריך לשים סוף לעניין. זה קצת בידי הממשלה, אבל זה גם בידי המועצה, ואני חושב שבעניין הזה צריך לראות איך אנו עושים סדר.

מר דרורי:

למה זה בידי הממשלה? הממשלה מתירה לחנות על מדרכות?

מר לייבה- המנכ"ל:

מה שקורה הוא, שיש משולשים שמקבלים מהרבה גורמים: ממשרד הבטחון, מבטוח לאומי וכו'. להרבה יש את הדבר הזה. הוא חונה על המדרכה. המדיניות שלנו עד עכשיו היתה – שאם הוא לא חוסם באופן פראי- אנו מאפשרים לו, וזה דבר שאסור לתת לזה לקרות. אנו צריכים לטפל בעניין, וצריך פה הרבה אומץ לב- גם ציבורי, וגם לשים סוף לעניין. נושא הבטיחות הוא מאוד חשוב, אנו מקפידים, ולא נרחיב את הדיבור על זה. נושא שטחים ציבוריים- דיברנו.

הולכי הרגל- כקו מנחה לטיפול במרחב הציבורי: מדרכות פתוחות מאופק לאופק. מתחילים בעוד כמה ימים את אבן-גבירול, כאשר מישהו יעמוד בקצה של אבן גבירול ויסתכל לקצה השני, 3 ק"מ, ומי שיש לו ראייה חדה יראה את הדברים מאופק לאופק, זה מה שאנו רוצים לעשות. יש כאן עוד כמה פרויקטים שדיברתי עליהם.

התחדשות עירונית:

אבן גבירול.

שיינקין-הכוונה לעשות את שיינקין בשנת 2007, ובאותם סטנדרטים עירוניים-ראויים, מסודרים שקבענו.

נושא החוף, התייחסות לחוף, פתיחת החוף, אני לא רוצה להכנס למחלוקות: גורדון כן, גורדון לא. אני לא רוצה להכנס למחלוקות- גורדון לא, גורדון לא. בכל מקרה יחליטו כאן מה שיחליטו. לנו כדרג מקצועי- העניין הזה של פתיחת החוף, פתיחת היס, התייחסות לים, התייחסות למראה מכל מקום, שהפרגולה לא תחסום את קו המראה, שעץ לא יחסום את קו המראה ויהיה במקום

- 17 -

הנכון, התייחסות לפרטים הקטנים, ובסופו של דבר לפתוח את הים לציבור, זה נכס אסטרטגי, כך צריך להתייחס לזה, כך אנו מתייחסים לזה. דרום הקריה, אתם רואים מה קורה שם.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני ממליץ לכולם, כאשר נוסעים ברחוב הירקון מול רחוב גורדון, בצד ימין היה מעקה בטון, הפכנו אותו למעקה שקוף, כך שמישהו נוסע- שישתכל כמה זה פותח את נקודת המבט לים ואת המראה לים.

מר לייבה - המנכ"ל:

גם צ'רלס קלור- שיש לו גבעה.

גב' אבי-גיא:

מה עם ככר דיזנגוף?

אני לא רואה את זה כאן.

מר לייבה - המנכ"ל:

גם כאן יש כוונה והנחייה לטפל בהחזרת הככר למצבו הראשוני -הבסיסי .

מר חולדאי - ראש העירייה:

יש עכשיו איזושהי בדיקה של הפרוייקט כולו, כולל עם משרד התחבורה, ישימות וכו'. לפני שיש ישימות סופית אין טעם להעלות את זה. הנושא בבדיקה.

מר לייבה - המנכ"ל:

נושא הטיילת- הכוונה היא כמאמר השיר: מחוף בת-ים עד הרצליה- לפתוח, ויש לנו הזדמנות: הטיילת שחברת החשמל תפתח, ומעבר לטיילת חברת החשמל- הטיילת שתוביל עד תל ברוך, ובהמשך לעשות ממדרון יפו, שהוא בעצם תחילת הטיילת, שתמשיך לתוך נמל יפו ולתוך הטיילת המרכזית, לתוך טיילת באזור גורדון ובהמשך, כל זה כפיסת שטח אחת גדולה, ואנו מתקרבים לעניין, כמובן עם הפצע החמור של הדולפינריום, שגם אותו אנו מקווים במהרה בימינו לגמור. השוק הסיטונאי: מי שמתגעגע לפקקים של יום שבת- יכול להתגעגע, שיגש לצריפין, זה לא רחוק והוא יכול לבקר.

מר מסלאוי:

מה קורה בצריפין?

מר לייבה- המנכ"ל:

אגב, הסיטונאים מאושרים.

מר מסלאוי:

הם רצו במסובים.

מר לייבה- המנכ"ל:

הם רצו במסובים, הם נמצאים בצריפין. הם לא האמינו, הם גמרו יום עבודה הרבה יותר מוקדם. מה שקרה הוא, שבחוסר הסדר וכל המשאיות שהיה כאן, ואי אפשר להכנס ואי אפשר לצאת, הם היו גומרים את יום העבודה ביום שבת לפנות בוקר. הם גמרו 4 שעות לפני הזמן, ומבחינתם זה משהו דרמטי.

מר מסלאוי:

ויש עבודה?

מר לייבה- המנכ"ל:

יש עבודה. אין מה לעשות, הצריכה קיימת ויש עבודה, וזה יופי, והם מברכים אותנו.

מר טיומקין:

בתקופת האבטיחים, 450 משאיות היו כל יום לפנות בוקר.

מר לייבה- המנכ"ל:

נושא התנועה : לצערנו, אין לנו עוד את ההסכם החמש שנתי עם משרד התחבורה, כי משרד האוצר עוד לא מסכים. יחד עם זאת כרגע לתקופה הקרובה יש לא מעט פרויקטים שנמצאים בעבודה :

מחלף גלילות

צומת לה-גרדיה

צומת הפיל

צומת מעריב

מחלף חשמונאים- לא בעבודה אלא בתכנון.

וכמובן חניונים : אני מקווה במהרה בימינו- חניון "הבימה", שמחכה להחלטת בית משפט.

גב' להבי:

מה זה קצה השדרה?

מר לייבה - המנכ"ל:

קצה השדרה זה בקצה שדרות רוטשילד, בקצה השני, שהולך כבר או-טו-טו ל-B.O.T. גבעון זה חניון הארבעה, מה שנקרא- פאיצה נבונה, הוא בדיוק במידות של פיאצה נבונה, חניון מדעים. היכל הספורט- שאנו עושים עכשיו בדיקה לעשות את החניון התת-קרקעי בהיכל הספורט, ועליו להמשיך את הגן שכרגע נעשה, גן בריכת גלית. איכות הסביבה: יש את המלצות תכנית האב להקטנת זיהום האוויר, שגם מיטל שותפה, גם הדס שותפה, גם פאר שותף, ועוד רבים וטובים מהמועצה. יחד אנו מנסים לייצר איזו פעילות ולקדם את העניין.

גב' להבי:

כל שורה כזאת, לאחר מכן רואים אותה בתקציב?

מר לייבה - המנכ"ל:

יש ביטוי בתקציב, אין עדיין את הקשר החד – חד ערכי, אבל יש את הקשר המלא בעניין. למשל מחזור: יש יעדים בתכנית העבודה- לכמה מחזור צריך להגיע בשנת העבודה 2007, ועל זה נבחנו. יש יעדים, יש מדדים, מודדים כל רבעון, ורואים אם עומדים או לא עומדים. מעבר ל- PPM-10, יש יעד של ראש העיר, לא יאוחר מה - 1 בינואר ל - 2007 .

מר וירשובסקי:

מה זה PPM-10?

מר לייבה - המנכ"ל:

זו רמת החלקיקים. יעד עירוני חשוב מאוד: אמרנו- תל-אביב יפו 2010, אבל יש "רדינג" 2020, לחסל את רדינג עד 2020. יש תמיכה של מר בן-אליעזר.

גב' שכנאי:

עד 2020 יהיו עוד שרי תשתיות רבים מאוד.

מר לייבה - המנכ"ל:

זה לא קשור. השאלה היא- אם תצליח הממשלה.

גב' שכנאי:

כל הזמן הם מתחלפים.

מר לייבה- המנכ"ל:

גם הטמנת רשת החשמל לרשת תת קרקעית, שאנו עושים את זה בהרבה מקומות. נעבור עכשיו לתכנית העבודה- דגשים ביחידות:

נושא המוקד העירוני, מוקד השרות- דבר שגם בו אנו מתחילים לעשות רה-ארגון, גם מבחינה פיזית, גם מבחינת צורת העבודה.

נושא אמנת שרות, בשלב א' לעשות נסיון בעיקר לגבי בת"ש.

שתוף ציבור – שנעשה בצורה אינטנסיבית, גם בשש"ת, גם בפעילויות אחרות, וזה עובד טוב. באיכות הסביבה: היקפי מחזור, מלר"ז, תכנית האב, אזור מוגבל לתנועה- לקדם את העניין. ראש העיר דיבר עם שר התחבורה, כי הוא המחסום, הוא הבלוק שמונע את העניין.

נושא מניעת דליקות: הגדרנו סטנדרטים חדשים בנושא מניעת דליקות. כל עסק בסיכון גבוה, גם אם הוא טעון רישוי וגם אם הוא לא טעון רישוי, גם כאלה שאינם טעוני רישוי, כי הרבה עסקים שנדלקים לנו הם עסקים שאינם טעוני רישוי. פעם בשנה לפחות יגיע מכיבוי אש, והגדרנו את זה לעסקים בסכנה בינונית ובסכנה נמוכה. ואנו הולכים בצורה גדולה מאוד, בשתוף עם רשות הכיבוי שלנו, להגדיל את היקף הטיפול.

גם ברמת הבטחון האישי ביפו- יש "שחף".

מבחינת הסדר הציבורי- יש את סיירת "קשת" שרצה עכשיו בקיץ והיא מטפלת בכל מיני מפגעי רעש, וכך הלאה.

שטחים ירוקים- דיברנו.

מר דרורי, ביד לבנים, הפרוייקט שלך, גם לבקשתך, זו השדרה האחרונה בעיר שלא טופלה, ונקדים את הטיפול בה משנת 2008 לשנה הקרובה, ונתקצב את העניין, ונטפל גם בשדרת יד לבנים. זו השדרה ביד אליהו, שמובילה להיכל הספורט.

נושא תשתיות: אנו בניגוד למה שמקובל בהרבה מקומות אחרים, ובניגוד למה שפוליטיקאי נבון היה עושה, אנו מטפלים גם בתשתיות עומק- שעולות עשרות ומאות מליונים, ולא רואים אותן לכאורה. אבל אנו עושים את זה, ויש כאן תשתיות בהיקפים עצומים. טיפלנו, וכאשר אנו מטפלים בכל רחוב שמטפלים, רוב הכסף לא הולך על מה שהציבור רואה, רוב הכסף הולך על מה שהציבור לא רואה, התשתיות הרטובות- הביוב, המים, ומטפלים בעניין.

הרבה הנגשות: גם מביטוח לאומי, גם מתקציב עירוני, גם בכל פרויקט שאנו עושים, גם בכל פרויקט שאנו עושים בבתי ספר, מטפלים בהנגשה מלאה. מי שיראה בקרית שלום- כמה כסף הושקע בהנגשה, שזה מבנה בית ספר, גבעת שלום, בגלל המבנה הטופוגרפי הזה – יש שם השקעה גדולה מאוד בנגישות, כדי שגם אם יש נכה אחד, עדיין תהיה לו האפשרות להגיע.

מר וירשובסקי:

זה כבר במסגרת החוק.

גב' שכנאי:

לגבי שיפוץ הגשרים.

אני חושבת שיש לנו איזושהי מחשבה- שהעיר שלנו תהיה כמה שיותר נגישה גם להולכי רגל ולא רק למכוניות.

מר לייבה- המנכ"ל:

אמרתי שזה יעד מרכזי.

גב' שכנאי:

כאשר אני הולכת על הגשרים של העיר, במיוחד באיילון, כל הגשרים של העיר הם בלי הצללה בכלל. כאשר אתה הולך ברחוב, יש צל של בניין וכו', הגשרים הם חשופים לגמרי. אם אפשר, תוך כדי השיפוץ של הגשרים- גם לעשות עליהם הצללה.

מר לייבה- המנכ"ל:

נחשוב על זה.

גב' להבי:

ראוי לחשוב על זה. אנו ארץ ים-תיכונית.

מר לייבה- המנכ"ל:

אגב, ביטול בורות ספיגה זו פעולה מאוד מסיבית.

גב' להבי:

גם בשוק הכרמל?

מר לייבה- המנכ"ל:

אפשר להגיד אחר כך מילה על שוק הכרמל. אגב, מי אנחנו? המועצה כבר החליטה שדנים על הכרמל.

לגבי בורות ספיגה, אנו התחלנו בצפון בצורה אינטנסיבית, ואנו מגישים תביעות נגד אנשים שאין להם בורות ספיגה, ואנו לאט לאט חיסלנו עשרות בורות ספיגה. אנו מתחילים עכשיו ולאט לאט גולשים לדרום, אבל אנו רוצים ברמה העניינית, קודם כל לטפל בורות הספיגה של הצפון. גם בצהלה, גם ברחובות, בוילות כאלה ואחרות- יש בורות ספיגה. הדבר דורש עלות מהדייר, כי הוא צריך להתחבר עד קו המגרש שלו, ואנו עושים את הדבר הזה, ומגישים תביעות, ויש התקדמות בעניין, אנו מקווים לחסל את התופעה. דיברנו על אספלט שקט.

שיפור השרות- דיברתי ולא ארחיב.

תחזוקה יזומה: אנו מגיבים ורוצים לעשות יותר ביוזמה: ללכת ולסרוק יותר מדרכות, ומפגעים, ותחזוקת מצוקי חוף, הכל כמובן זה פונקציה של כסף, ואנו רוצים לעשות את זה יותר ויותר. מתחם בצרון שאנו רוצים לסיים ולייצר שם דבר שלם, כולל, יכול להיות, פתיחת רח' תובל לכיוון שד' ההשכלה, ואחרי זה לפתוח את העניין.

ואין ספק: צ'ק פוינט נכנס בחודש דצמבר הקרוב למבנה של סמסונוב, וזה יכניס עוד אלפי עובדים למקום. סה"כ אנו מקדמים את העניין.

את מתחם ריב"ל עומדים לסיים.
ביצוע הקו האדום, שזה סיפור בפני עצמו, שמתחילים כבר לראות את העניין.
רשת שבילי אופניים- 100 שנה לתל-אביב – 100 ק"מ לפחות, ואנו תומכים בעניין.
משאבי אנוש: נושא שכר וכח אדם, תכניות עידוד פרישה, נושא שרות- כאשר הפונקציה של פניות
ציבור, הגב' דפנה הראל שעושה את העניין, תטפל גם בשרות כדבר מערכת.
דיברנו על תרבות ארגונית.
חטיבת התכנון: נושא התאגידים העירוניים, נושא הטכנולוגיה.
הפרוייקטים שאנו מנסים לקדם אותם: הבימה, היכל התרבות.

גב' שכנאי:

מה זה טיפות חלב-העברה לגורם ציבורי?

גב' אבי-גיא:

אתה מתכוון- טיפות חלב, העברה לגורם ממלכתי?

מר חולדאי - ראש העירייה:

כן.

מר לייבה - המנכ"ל:

אותנו בעקרון לא מעניין ולא עניין מי יעשה את העבודה. אנו מאמינים שקופות החולים יודעות
לעשות את העבודה וגם משרד הבריאות.
הכוונה, לאור מה שהתפתח בפסיקה, שמשרד הבריאות יקח את טיפות החלב שבעיר ויטפל בהם.

מר מסלאוי:

אבל הם לא לוקחים.

מר לייבה - המנכ"ל:

אנו ננסה להביא אותם לבית משפט- כדי שיקחו את זה לפי מה שהם צריכים לקחת.

מר מסלאוי:

אבל בינתיים סוגרים?

מר לייבה - המנכ"ל:

אנו משאירים את המצב. כרגע הגענו פחות או יותר לאיזה איזון מסויים.

מר חולדאי - ראש העירייה:

סוגרים.

מר לייבה - המנכ"ל:

דיברנו על כל הנושא של מוקדי שרות טלפוניים, שידרוג מסוים, מיטב הטכנולוגיה, מיטב הטלפוניה, כל האמצעים, מערכות תורים, בכל הדבר הזה אנו קונים את המיטב שבמיטב- כדי לתת שרות טוב לתושבי העיר. קיצור תהליכים- דיברתי. מדיניות ריסון בהוצאות, הגדלת ההכנסות- דיברנו. שרות – דיברנו. בנושא שרותים חברתיים- לשפר נגישות של מתקנים, מתקנים נגישים. מרכז הקשיש מקינג – ג'ורג' - שלא היה לכבודה של העירייה, עבר עכשיו לאנטוקולסקי.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני מאוד ממליץ- למי שיש לו זמן וחשק, לבוא לבקר במרכז הקשיש ברח' ארלוזורוב, שנפתח רק לפני שבועיים.

גב' להבי:

רואים את זה מהרחוב, זה בניין מקסים.

מר לייבה - המנכ"ל:

רואים את זה מהרחוב, נכון. מולו מתחיל להיות מוקם-קודם כל מרכז, גם גני ילדים, גם מעונות, וגם לשכת רווחה, שהיא החצי השני של קינג ג'ורג', מה שנקרא לשכת הרווחה למשפחה. יש לקשיש ויש למשפחה- אחד מול השני, וכאילו מורידים מהסד"כ העירוני לשכות שאינן ראויות לתת שרות, ואתם תראו את פריסת מערך לשכות הרווחה. אגב, גם ביפו בלשכת שד' ירושלים בקצה, שזה מבנה מט ליפול שהעמוד ברוגז עם הקיר והקיר ברוגז עם העמוד, גם אותו אנו מחסלים, ושוכרים מקום ברח' יפת, אפילו עם נוף לים. חינוך איכותי: דיברתי על הדגש שלנו לטיפול באוכלוסיות החלשות, דגש לדרום, דגש ליפו, טיפול ממוקד, מתן האמצעים לתלמיד עצמו כדי לקדם את העניין, וכולל שיפור ההשגים במקצועות החשובים כמו אנגלית, מתמטיקה וכיו"ב.

גב' שביט:

אני מבקשת שבמקום שפת אם- ייכתב עברית. לא כל התלמידים שלנו- שפת האם שלהם היא עברית, וזה יכול להטעות. ואני בטוחה שהכונה לעברית ולא לשפת אם.

מר לייבה - המנכ"ל:

הכוונה לעברית. אנו נתקן את זה, אין בעיה. אגב, הזכרת לי את כל הפרוייקט של הספריות – בדרום וביפו, של חינוך, זה אפילו יותר מהכפיל את כמות המשתמשים בספריות, לפי 4. וזה דבר שאמנם עלה כסף לעירייה, אבל אין ספק

- 24 -

שקריאת ספרים זה דבר מאוד חשוב- כדבר שמקדם. אנו הולכים לעשות ספרית בוטיק במאז"ה 7-9. היא לא גדולה, אבל מאוד איכותית, מאוד מודרנית, מאוד מזמינה, נקווה שנצליח לעמוד באתגר הזה, ובמקביל נסגור את ספרית מגדל-שלום. השקעה גדולה מאוד במבני ציבור, גם במרכזים קהילתיים, בתי ספר, מרכזי ספורט, בריכות שחייה. בונים בית ספר, לצערנו אנו בונים במקום משרד החינוך -בתי ספר. בית ספר אג"אל ביפו, בני ילדים. שיקום מוסדות.

נושא התרבות. אתם רואים את התנופה הגדולה מאוד שיש בכל התקופה האחרונה במרחב הציבורי כמרחב שבו מתרחשות פעילויות, עיר לבנה, מוזיקה, שירה על הדרך, ועוד פעילויות, כולל דגש לעשות את הפעילות גם בדרום, גם ביפו, במקומות שיותר קשה להביא אנשים, אבל בכל זאת חשוב שיעשו בעניין.

גב' שביט:

מדובר כאן על העמקת צריכת התרבות. כדאי לדבר על העמקת יצירת וצריכת התרבות, כי אחרת אין לך מה לצרוך.

מר מסלאוי:

מה עם התכנים גב' זהר? הכל בסדר?

מר לייבה- המנכ"ל:

אני לא רוצה להעמיק את היצירה- כי היא מאוד עמוקה. אני רוצה רק שמה שכל כך עמוק, שיצרכו. זה מה שהתכוונו להגיד.

גב' להבי:

צורכים. יש לנו נתונים יוצאים מהכלל.

מר לייבה- המנכ"ל:

אנו מקבלים את ההערה.

גב' דרורי:

צריך לדבר על העמקת היצע התרבות.

גב' להבי:

בנושא של בטיחות בבתי ספר ואיכות סביבה, בשום מקום לא מדובר על התת"זים ועל הקרינה, והנושא של קרינה בבתי ספר הוא נושא דרמטי.

מר לייבה - המנכ"ל:

מה שמתבקש על פי החוק, לא על פי הפופולזים, לא על פי הצרחות ולא על פי הגחמות, מה שמתבקש על פי החוק, אנו נקפיד לעמוד בזה, ונסתפק בכך. לא צריך לייצר כאן יותר מידי רעשים. לא נחסוך, ואנו אף פעם לא חסכנו כסף- כאשר היה מדובר על בטיחות, ועל פי החוק, אבל את החוק לא יקבע ההורה הזעקן, ולא- עם כל הכבוד, הפוליטיקאי התורן, אלא החוק נקודה.

גב' להבי:

אתה יודע מי קובע את החוק? אנשי עסקים, בעלי אינטרסים. מה שצריך זה לשגר לוביסטים לשם.

מר לייבה - המנכ"ל:

אני לא יודע מי קובע את החוק. לכשייקבע, אנו נפעל בהתאם, כך הארגון עובד.

מר חולדאי - ראש העירייה:

את חלק מאלה שקובעים את החוק, את בדיוק אותו דבר כמו אלה שדיברת עליהם. את נבחרת ציבור.

גב' להבי:

נכון.

מר חולדאי - ראש העירייה:

ולכן צריך להיזהר מה שאומרים. את החוק נבחרים מי שנבחרו על ידינו לטוב, לרע.

גב' להבי:

לפעמים הם לא יודעים את הכל, ולכן צריך לעזור להם.

מר חולדאי - ראש העירייה:

כך בחרנו.

יש לי הודעה בשבילך. ב – 99% מתוך בתי הספר או הישובים בארץ, לא מודדים אפילו את מה שאצלנו גם מודדים וגם משקיעים.

גב' שכנאי:

אם המצגת היא- רק כדי שאנו נקבל אותה כמו שהיא, בלי להגיד שום דבר.

מר לייבה - המנכ"ל:

לא. אבל מותר גם לא להגיד מילה.

גב' שכנאי:

מותר להעיר, וההערה שלה היתה עניינית.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אבל הוא ענה לך.

מר לייבה - המנכ"ל:

לגבי יפו:

לגבי נמל יפו אגב, מי שלא ראה במדרון יפו מה שקורה ומה שהולך לקרות- כדאי שיבקר שם.

גם בנמל יפו נתחיל בעבודות תוך חודש וחצי הדחפורים יתחילו לעבוד שם.

דיברתי על הקמפוס.

דיברתי על מתחם התיירות.

יש עוד פיתוח תשתית: יהודה הימית- אנו נטפל בכל הרחוב, משד' ירושלים, והוא מתחיל אפילו

קצת לפני שד' ירושלים, עד לתוך הנמל, כי זה הרחוב שמוביל לתוך הנמל, הנמל המשודרג.

דיברנו על חינוך, שיתוף ציבור, פתרונות לנוער, ומיתוג של יפו.

שרות משפטי:

נעבור לתקציב:

עד עכשיו זה היה פרומו, ועכשיו אני עובר לתקציב.

גב' להבי:

אם הינו מקבלים את הפרומו ביום חמישי, הינו יכולים לחשוב עליו ביום שישי. ככה אנו באים

ורק נהנים מהמצגת שלך.

מר לייבה - המנכ"ל:

אנו רק מתחילים את עבודת תכנון התקציב. יש לנו עד דצמבר- לעשות שינויים. אם הכל נגמור

ביולי, מה נעשה?

תקציב רגיל: קודם כל לגבי מקורות ושימושים בתקציב הרגיל, והמשמעויות שלהם:

אנו מדברים על גידול בשטחים. במגורים יש גידול של 1.4%, בעסקים 1%.

אנו עומדים על אחוז גבייה מאוד גדול במגורים, על פחות בעסקים, אם כי זה יותר מאשר היה

בשנים האחרונות.

אנו מתכוונים לנסות ולשפר את אחוז הגבייה בעסקים, ומה שלא ישלמו מרצונם הטוב והחופשי-

אנו נעשה את זה ביד רמה, כדי להביא להכנסות גדולות לעירייה.

הארנונה תעודכן, לפי מה שאנו מעריכים, על פי מה שיהיה שילוב המדד והשכר, מה שראש העיר

הסביר בישיבת המועצה האחרונה.

הארנונה עודכנה בשיעור של – 3.08% כפי שאושר בכנסת.

שכר מינימום משפיע חזק מאוד על השכר. אגב, הוא משפיע לא רק בשכר השוטף שלנו, הוא

משפיע הרבה גם לגבי קבלנים, פעולות. למשל, כל חוזי הנקיון עם הקבלנים, 70% צמוד לשכר.

- 27 -

תוספת יוקר, תשולם, ואנו אפילו מעריכים שיהיה הסכם שכר. אני לא יודע מה יקרה בעקבות המצב הנוכחי.

הפחתת המע"מ עובדת לטובה.

יש המשך של השתתפות התקציב הרגיל בתב"ר, יש צרכים תב"ריים גדולים מאוד.

וגם כיסוי הגרעון המצטבר.

כפי שאמרתי, אנו מתכננים לשנתיים.

גב' להבי:

כאשר אתה מקצץ 20 מליון, אתה מקצץ בתקציב הרגיל- שממנו אתה מעביר גם לתב"ר?

מר לייבה- המנכ"ל:

אני מקצץ את ה - 20 מליון מהתקציב הרגיל, אני מצמצם 20 מליון.

מקורות: אנו רואים כאן את המקורות לשנת 2007, כאשר הם במחירי 2006: 3.490 מיליארד שח',

עוד רגע אנו חוצים את ה - 3.5 מיליארד שח'. לא שצריכה להיות גאוותנו על כך שהתקציב הולך

וגדל.

בארנונה טמון כאן הגידול של 3.08%.

גב' שכנאי:

למה סעיף המים יורד?

מר לייבה- המנכ"ל:

יש ירידה שהיא אפילו טיפה מוזרה, בצריכת המים בעיר.

אנו רואים שרוב ההכנסות- כ - 64%, 2/3 מההכנסות מגיעות מארנונה, כלומר- הארנונה זה

הבסיס המרכזי לכל הפעילות של העירייה. אגב, 80% מהארנונה מגיעה מעסקים, זה המנוע

שאתו אנו יכולים לתת עוד מעל 20 מליון שח' לבתי ספר תיכוניים, מעבר לתקציב, ועוד הרבה

כסף לבתי ספר יסודיים, ועוד הרבה כסף לרווחה, ולהחזיק עוד הרבה עובדים ברווחה, מכאן בא

כל הדבר- צריך להבין את ההקשרים.

השכר במחירי 2006 הוא כפי שאתם רואים כאן, אבל במחירי 2007 הוא יגדל אף יותר. אתם

רואים כאן את הפרות של השימושים, החל מהשכר, פעולות, הנחות, הוצאות מימון, פרעון

מלוות- שזה קרוב ל - 400 מליון שח', כמות מאוד גדולה. אני לאחר מכן אסביר מאיפה נולד כל כך

הרבה עומס מלוות לעיר, שאנו צריכים להחזיר 400 מליון שח'. תארו לעצמכם, אם לא הינו

צריכים להחזיר 400 מליון שח', אילו הינו צריכים להחזיר רק 200 מליון שח', איזו רווחה כלכלית

היתה לנו כאן בעיר.

גב' אבי-גיא:

לפי התחזית- מתי זה מסתיים?

מר לייבה - המנכ"ל:

הלוואות זה לא דבר מגונה, כל עוד המטרה שלהן היא להגדיל את הפיתוח ולא את הצריכה. הלוואה שאת לוקחת עכשיו בבנק והולכת לאכול במסעדה ומוציאה 700 שח', אחרי שגמרת את העניין, אין הלוואה ואין שום דבר. זה דבר לא מומלץ. הלוואה שתקחי ותקני מקרר חדש, או תעשי דבר שהוא פיתוח,

מר חולדאי - ראש העירייה:

למשל הלוואה לדירה, בסוף יש לך דירה.

מר לייבה - המנכ"ל:

זה בדיוק העניין, וזה בדיוק מה שאנו עושים כאן ואנו מתכוונים לעשות. כל העסקים בעולם נעשים על ידי מינוף פיננסי, על ידי מנופים כלכליים- וזה לקיחת הלוואות. הכל במינון המתאים. הלוואות שלקחנו, כולל כל העומסים, עדיין הביאו אותנו למצב שיש לנו דירוג של AAA. AAA יהיה לנו רק אם אנו נמשיך לנהוג בזהירות, בזהירות המתחייבת מהמצב הלא פשוט.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אני מתנצל. הנשיא מגיע לפה לאיזשהו ביקור והוא מבקש שאני אתלווה אליו. לכן אני נאלץ, בניגוד למנהגי, לא לשבת עד הסוף.

מר לייבה - המנכ"ל:

מקורות ושימושים:

הפער שיש בין המקורות לשימושים הוא פער של 20 מליון שח', והוא יצומצם על ידי ירידה בפעילות של גופים. אם נעבור לירידה, אתם רואים כאן על גבי השקף את הפילוח והחלוקה, ואני מדבר על הדברים העיקריים:
חטיבת התפעול – 6 מליון.

מר מזרחי:

אני מבקש שתפרט את ה- 6 מליון של חטיבת התפעול.

מר לייבה - המנכ"ל:

אני מיד אגיד.

מינהל הכספים- מליון.

מנהל בתי"ש- 1.5 מליון

מינהל חינוך ותרבות- 5 מליון.

מינהל שרותים חברתיים – 3 מליון.

אתם צריכים לראות ממה זה קורה.

אתם צריכים להבין: למרות שיש צמצום וירידה, במקביל, יש לא מעט כסף, אפילו יותר כסף מאשר הירידה, אשר התווסף לתקציב המינהל. למשל, מינהל חינוך הוא מינהל עתיר בכח אדם. אנו יודעים שיש תוספת יוקר, אנו יודעים שיש שכר מינימום, ואנו יודעים גם שיהיה הסכם שכר. כל זה גורם לכך שמינהל החינוך יהיה מינהל-שלעירייה, במונחים של כסף יהיה הרבה יותר קשה להחזיק אותו, כלומר הוא יעלה לנו הרבה כסף.

בסוף הדרך, בסוף התקציב, למינהל החינוך יהיה יותר כסף מאשר יש לו בשנת 2006, גם ברמה הריאלית, לא רק ברמה הנומינלית, אבל כדי שזה יהיה- חייבים לייצר מצב שאנו מורידים דברים שאנו חושבים שאפשר להסתדר בלי, שעדיין לא יפגעו בליבת השרות, ובמקביל – לתת תמיכה בדברים אחרים.

גב' להבי:

אין דבר כזה.

מר מזרחי:

זה לא ברור.

מר לייבה- המנכ"ל:

נקח לדוגמא את מינהל החינוך והתרבות- 5 מליון שח'. חלק מהירידה נובעת מזה שאנו נוריד אנשים שאנו סבורים שאינם מביאים תועלת ואינם יעילים. יש כבר רשימות, והיא כוללת בתוכה, כמה זה בערך? 1 ומשהו מליון מתוך הסיפור?

מר לוטן:

מליון.

מר לייבה- המנכ"ל:

מליון יורד מאנשים שאינם תורמים. רוב המקצועות הם מקצועות מינהלתיים כאלה או אחרים, שרתים שאינם מביאים תועלת, מכירות, ודברים מהסוג הזה. זו דוגמא של ירידה שמבחינתנו היא חיונית ביותר.

חלק נוסף של ירידה תהיה על ידי התייעלות בניצול המשאבים ברמת בית הספר. למשל, אנו מגלים שיש צריכה לא סבירה של טלפונים וחשמל בכל מיני מקומות בעיר. אנו נגביל אותם, כולל – נקנס אותם במידה שהם לא יחסכו בחשמל, באנרגיה ובטלפונים. ואנו יודעים להשוות. אנו יודעים להשוות מול ערים אחרות, אנו יודעים להשוות מול בתי ספר כאלה או אחרים, אנו יודעים להשוות ואנו נראה את העניין.

גב' להבי:

אבל בתי הספר שלנו הפכו להיות מרכזים קהילתיים, חוגים וכו'.

מר לייבה - המנכ"ל:

למשל בנושא ההסעות, אין צמצום דרמטי בנושא ההסעות, אבל אנו לא נסיע הסעות ילדים- במקומות שאנו לא צריכים להסיע.
למשל, בנושא ליווי: הורדנו את הליווי, ולא שמענו הרבה צעקות. אז חלק התארגנו לבד, חלק לא התארגנו. זו יריית הפתיחה לדיונים, כאשר במסגרת הדיונים יצטרכו הגופים, והיות שאנו עושים תכנון דו שנתי, והיות אנו יודעים פחות או יותר מה ההערכות של כל הגופים, מה הם יכולים, מה קשה להם ומה קל להם, מה ניתן ומה לא ניתן, ואנו עכשיו- תפקידנו כגורם מקצועי, לנהל את מערכת הדיונים של תכניות העבודה כך שבסופן של תכניות העבודה אנו נרצה שיורד הכסף הזה מתוך המערכת העירונית. ובמקביל, למשל בתחום החינוך, יהיו תוספות, ויהיו תוספות בחינוך, שיכוונו ישר לתוך האוכלוסיות הנזקקות. למשל, יש צעקה גדולה מנווה-עופר למרכז למידה. זה מאוד אפקטיבי, לילדים שלומדים בצפון ורוצים את השיעורים הפרטיים לעשות במרכז למידה. אפשר להגדיל את זה. ועוד מרכזי למידה במקומות אחרים בדרום.
למשל, תגבור של שעות. תיגברנו בשעות, אנו רוצים לעלות בעוד 500 שעות.
גני ילדים חדשים.
למשל, המרכזים הקהילתיים יעברו שדרוג רציני מאוד. אני לא מדבר על בתי ספר- כמו קרית שלום- שהוא פאר היצירה.

גב' אבי גיא:

איך אתה רואה את הקיצוץ בשרותים חברתיים- של 3 מליון?

מר לייבה - המנכ"ל:

לגבי שרותים חברתיים: ישנו הקיצוץ באותה אוכלוסיה שהוצגה על ידי המינהל, בהיקף של כמליון. מתוך ה-3 מליון, מליון זה אנשים שבא המינהל ואומר- אני יודע לתת אותם. חלק פורשים ולא צריך להחליף אותם, חלק הם בתפקידים כאלה או אחרים, לוגיסטיים, פקידות וכו', לא בליבת השרות, לא בחזית הקדמית של מתן השרות.
זה החלק הקל- המליון האלה.
יש חלק שנובע, למשל ממכסות וצריכת מכסות. מכסות זה דבר מאוד יקר, והמכסות- במידה רבה זה גם תוצאתי. המכסות של עיריית תל-אביב הן הרבה מעבר, אבל מכסות שצריכים אותן. פה ושם יכול להיות שהתאמות במכסות יכולות להוריד כסף.

מר פרידמן:

למשל הקשישים: מה שקרה הוא, כל השרותים שפותחו בעיר, שכוונת תומכות וכו', הורידו את הצורך בסידור חוץ ביתי של קשישים. סידור חוץ ביתי של קשיש זה 5,500 שח' לחודש. זו הסטה מהכיוון החוץ ביתי אל הכיוון הקהילתי.

מר לייבה - המנכ"ל:

היעד שלנו, עד כמה שניתן, אפשר לדבר על כל עובד סוציאלי שולי. אני לא חושב שזה המקום והזמן לדבר על זה.

- 31 -

כפי שעשינו בשנים קודמות, אנו ננסה לייצר יחד עם חברי המועצה, שאני שמח שהם מאוד שותפים לתהליך התכנון, לייצר אופטימיזציה, אבל אני מבקש מאוד לא להתייחס לכל קיצוץ או לכל צמצום- כדבר שהוא יهרג ובל יעבור. צריך להבין שהמכונה הזאת, שהארגון הגדול הזה- יכול לשמור על איתנות ויכול להשקיע בקשישים, ומסוממים, ובדברים אחרים, וברוחה, ובילדים, ובמתקנים, ובתשתית, ובביוב ובמחזור, רק אם אנחנו נשען על רגליים איתנות. אם אנו נתחיל להתבדר- זה קל מאוד. צריך להיות מצד אחד לחוצים מבחינת המדיניות התקציבית, מצד אחר, יודעים ומסוגלים לתת מענה. אפילו לדוגמה המענה שנתנו בגן הקווקזים, ליד בית ספר ביאליק לשעבר, מר מוזס יודע שנתנו עוד 180,000 שח' לגמילה של תושבי תל-אביב, גמילה מהירה, כדי גם לעזור לתושבי התחנה המרכזית הישנה, שלא יסתובבו להם יותר מידי. זה דבר שכשאתה גומל מסומם, מגיעים לך 2, ואגב, עם 30% הצלחה. ורוצים עוד. אז יכול להיות שנספק את הדבר הזה. מר מוזס, אתה מכיר את הנתון?

אנו מנסים למצוא פתרון בשד' ירושלים למרפאת המתדון, שהיא מכה גדולה מאוד שם באזור. ועכשיו- על רקע בית דניאל שקיים שם, והעסקים כועסים. היא באמת מקום לא מתאים. המסוממים לא יעלמו, צריך למצוא להם פתרון, והפתרון הוא אפילו לקנות מבנה במקום שהוא רחוק ממגורים, אבל לא רחוק מידי- כך שהם לא יגיעו. כלומר, אנו מנסים למצוא פתרונות, אבל אין כאן מצב שהכל יעבור חלק. לא נפתח גנים- אם לא יהיו מספיק ילדים. הכוונה שלנו היא לאייש את הגנים בקיבולת מלאה, זה יעד עירוני חשוב.

גב' להבי:

שמעתי שבמתחם בית הנערה אתם רוצים לפתוח תחנת חלוקה.

מר פרידמן:

זה לא תחנת חלוקה.

גב' להבי:

זה היה בבדיחות.

מר חולדאי - ראש העירייה:

אנו אגב מקבלים בכבוד כל אזרח, כל תושב, ולא משנה אם הוא חלש מבחינה כלכלית או חזק, אנו מקבלים אותו בברכה. ההפך, אנו רואים לעצמנו זכות. אגב, בית הנערה זה מקום לא רע, עד שנבנה שם בהוד השרון- לפרוייקט הזה. אגב, כאשר אתה מסתכל על העוגה התקציבית, ואתה חותך ממנה את הפנסיה ואת הפיצויים ואת פרעון המלוות, נוצר רושם ש- 12% זה שרותים חברתיים ו-29% זה חינוך. אבל נעלמו פה 15% שצריך לראות אותם בעוגה.

מר לייבה- המנכ"ל:

אנו תמיד מציגים את זה בלי פנסיה ופיצויים, כדי לייצר את הדבר היותר נקי. אין לי בעיה גם להראות את זה בכל וורסיה אחרת.

גב' להבי:

כמי שעובדת עם כח האדם העירוני- אני רוצה לראות את הפנסיה והפיצויים.

מר לייבה- המנכ"ל:

הצגתי את זה קודם.

גב' להבי:

כאשר אתה מראה עוגה עם 12% שרותי רווחה, זה המון, אבל זה לא 12%.

מר לייבה- המנכ"ל:

תזכרו שעל פי הנתון האחרון שאני יודע, בשרותי רווחה אנו משתתפים בסביבות ה- 50% בעוד שהינו אמורים להשתתף בסביבות ה- 25%. אנו באזור ה- 50% ואולי קצת מלמטה עכשיו. אפשר להתווכח אם זה 49%, 50%, 48% או 51%. זה באזור הזה, ואנו גאים בזה. אנו אומרים את זה בגאווה. על מעטפת השרותים החברתית שיש בעירייה, על אותו סופרמרקט אדיר של מוצרים שאנו מספקים לתושבים. אותן עמותות- שהמחזור הכספי שלהן הוא 68 מליון שח', אותן שותפויות פעולה, שלנו עולים רק 18 מליון ולהם 70 מליון. אותם מנופים, אותן תרומות, כל הדברים האלה, זו פעילות מבורכת. אותם מתנדבים שמובילים חלק מחברי המועצה וגם אחרים, כל הדברים האלה זו פעילות מאוד מאוד חיובית, ואני חושב שאין מה להתבייש בה. אפשר לבקר. מר מסלאוי יכול להגיד שאפשר להוריד במטה, ומישהו אחר יכול להגיד שאפשר להוריד פה, זה בסדר, זה לגיטימי. אנו מנסים להתייעל, להשתדל לשמור על ליבת השרות, להשתדל לשמור על היקף השרות, לתת את השרות במתקנים אגב, שהם מהיפים שיש, ואני חושב שיש לנו במה להתגאות.

לגבי כמה עובדים סוציאליים ירדו, נשאיר את הויכוחים האלה למועד הרלבנטי.

גב' להבי:

מה זה נכסים בתקציב רגיל?

מר לייבה- המנכ"ל:

זה אגף הנכסים עצמו.

גב' להבי:

אגף הנכסים הוא רבע מעלות מינהל ההנדסה? כל מינהל ההנדסה עולה 43 מליון. זה מאוד מעניין אותי, כי הם לא נותנים תשובות כל כך מהר.

מר לייבה- המנכ"ל:

אגף הנכסים מונה בערך 30 איש, זה כל האגף.

גב' להבי:

זה אלי לוי ואלי לוי ואלי לוי.

מר לייבה- המנכ"ל:

לא. יש לו 30 איש.

לגבי מהנדס העיר, שימי לב שהוא מתאפיין בהרבה נש"מים- שהם לא כאן. חלקם הם לא כאן, הם בתב"ר. ישנם הצוותים שמורכבים מנש"מים ואת מכירה את העניין כי היית שותפה לעניין. לכן, מהנדס העיר הוא יוצא דופן במובן- שלא כל כח האדם בא לידי ביטוי כאן, בתוך הסיפור הזה. אגב, גם לגבי מהנדס העיר, אמרתי בהקשר לשרות- שאנו רוצים לקבוע את כמות כח האדם כפונקציה של סטנדרט השרות. רוצים שהיתר יצא תוך X זמן, צריך לתת Y אנשים. רוצים שיחכו בתור 5 דקות או 10 דקות או שעה, ולפי זה אנו קובעים.

גב' להבי:

אמר לי מנהל אחד האגפים מה קורה: מאחר שהם צריכים לעמוד בסטנדרט של שרות, ונניח שתוך ה-X זמן שנתת להם הם לא יכולים לתת את ההיתר, מה שהם עושים? הם מסרבים וסוגרים את התיק. ואז, מה שצריך לעשות בן-האדם, הוא פותח את התיק מחדש. הם עושים תרגילים כדי לאכוף את הדברים האלה.

מר לייבה- המנכ"ל:

התרגילים האלה לא יעבדו ולא יחזיקו מעמד לאורך זמן, ויש בקרה, ויש פיקוח, ויש גם לקוח מהצד השני, ואנו רוצים לפתוח צירים ואפיקים ישר ללקוח, שתהיה לו אוזן קשבת. ואני חושב שגם אם מישהו שולי עושה באיזשהו מקרה מה שאת אמרת, זה לא הכלל. הכלל הוא שיש אנשים טובים, ויש להם גם את כוח האדם המתאים לגמור את הדברים, ואתם רואים כמה מהר מגיעים לוועדות חלק מהדברים. מגיע הרבה יותר מאשר הגיע בעבר, ואגב, עוד לא הגענו אל המנוחה והנחלה, יש לנו עוד דרך ארוכה.

גב' להבי:

לוועדות זה מגיע מהר, להיתר לא.

מר מזרחי:

מה זה הירידה בתפעול של 6 מליון שח'?

מר לייבה - המנכ"ל:

הירידה בתפעול תתבסס על הרבה פורשים בתברואה, על מבצע עידוד פרישה שאנו רוצים לעשות בתברואה. אנו רוצים לעודד אנשים לצאת, כי יש לנו שם עודפי כח אדם, ואנו יודעים להפעיל את מערכת התברואה בלי כל כך הרבה אנשים, ואנו נעשה פעולה, זו חטיבה גדולה, לנסות למצוא את זה.

מר מזרחי:

זה בתברואה?

מר לייבה - המנכ"ל:

גם בתברואה.

במקביל, יתווספו עוד כספים, שנובעים למשל ממכרז המתחמים, הטיאוט, שהוא יותר יקר. המחירים עלו, שכר מינימום עלה, זה מייצר עלויות. יש עלויות שנוצרות. מחיר המים משפיע, מחיר החשמל משפיע, אלה כל מיני דברים שמשפיעים.

תראו מה קורה להתפתחות העודף/הגרעון השוטף בתקציב הרגיל:

אנו רואים את הגרעונות הגדולים בשנים 1997-1998, והירידה עד שנת 2003 וחיסול הגרעון. אם המצב של גרעונות היה נמשך, העירייה היתה נעצרת. נעצרת במובן שאי אפשר היה לשלם שכר. מפני שמה שקורה, אתה מוציא יותר, יש לך הוצאות יותר מאשר ההכנסות, שנה אתה מגשר, ומגרש, ומגלגל הלוואות, מגלגל ומגלגל - עד שאתה מתגלגל. ובדבר הזה עדיין אנחנו נמצאים במצב עדין, כי הנטל של הגרעון הנצבר, הגרעון הזה שהראיתי פה על גבי השקף-יצר גרעון נצבר מאוד גדול. הגרעון הנצבר שאנו מקטינים אותו כל הזמן, הוא אבן ריחיים על צווארנו. זה לא דבר של מה בכך. מה זה אומר? זה אומר שמישהו הוציא 833 מליון שח' יותר מאשר ההכנסות שהיו לו, ומימן את זה בכל מיני דרכים, כולל הלוואות. וזה דבר שהוא בעייתי, ולכן, גם במצב כלכלי טוב של העירייה, צריך להסתכל בעיניים פקוחות, זהירות, שמרניות, כי קל מאוד לדרדר את העירייה לגרעונות נוספים. כי מעבר לגורמים הפנימיים, יכולים להיות גם גורמים חיצוניים שיכולים להביא אותנו לעניין. עוד תוספת שכר, וכו'.

הדבר המעניין ואפילו מדהים: כל ההלוואות שנלקחו בשתי הקדנציות האחרונות, כולן נלקחו לטובת פיתוח, לטובת התב"ר. לא היתה צריכה מהן. לעומת זאת בשנת 1996 - לא יכלו לגמור את החודש, לא יכלו לשלם שכר, לקחו 328 מליון שח' כדי לממן את התקציב הרגיל. כלומר, לקחו הלוואות ענק, כדי לממן צריכה שוטפת. זה דבר שיכול להביא כל גוף עיסקי וכל גוף ציבורי אל עבר פי הפחת. זה דבר בעייתי ביותר. כאשר ראיתם את ה - 400 מליון שח' - החזר מלוות, חלק גדול מהן זה המלוות של הימים העליזים באמצע שנות התשעים. אנחנו מחזירים כסף שם.

מר דרורי:

מי היה ראש העיר אז? אתה זוכר?

מר לייבה - המנכ"ל:

רוני מילוא? מי זה היה? ציץ' ורוני מילוא.

מר גילצר:

רוני מילוא לקח הלוואות כדי להחזיר את ההלוואות של הקדנציות הקודמות.

מר לייבה - המנכ"ל:

גם ציפי לא היה ידוע בשמרנות התקציבית שלו.

גב' להבי:

כאשר אתה מראה את התפתחות העודף-הגרעון השוטף בתקציב הרגיל, יש דבר כזה גם בתב"ר, או שכל הגרעון והעודף הולך לתקציב הרגיל.

מר לייבה - המנכ"ל:

בעקרון בתב"ר- אם יש- זה גרעון זמני לפי הבנתי, אין גרעון במובן הזה. אני אגיד לך מה יש בתב"ר. בתב"ר אנו חייבים לייצר מקורות לכל תב"ר שאני פותח, אפילו תב"ר שאנו יודע שההוצאה בו תהיה בעוד – 3-4 שנים. ברגע שאני עושה התקשרות אני מתקצב את כל התב"ר. בגלל פערי תזמון או פערים כאלה ואחרים, לפעמים יש פער זמני, אבל בעקרון ככלל- אין גרעון.

גב' להבי:

כאשר מסתכלים על הטבלה הזאת, זה כל הגרעונות או כל העודפים?

מר לייבה - המנכ"ל:

זה הגרעון.

גב' להבי:

כלומר, אין משהו שמתחבא בתב"ר?

מר לייבה - המנכ"ל:

לא זה, הקודם, זה הגרעון של העירייה. הגרעון של העירייה עומד על 833 מליון, ובקרוב אנו מקווים להוריד אותו מתחת ל – 800, ואנו נלך ונשתפר בעניין.

גב' להבי:

עדיין, קיבלתם אותו עם 734 מליון.

מר לייבה - המנכ"ל:

אגב, בתחילת הקדנציה היה כאן לחץ גדול מאוד, ותהליכים שהתחילו להעשות, והבשילו מספר שנים לאחר מכן, והביאו את העירייה למצב שהיא מתנהלת בצורה כזאת.

למשל, חלק גדול מהפער שהיה בחצי הראשון של הקדנציה של רון, היתה החלטה של אגרת שרותים, מי שזוכר שבנו על אגרת שרותים והיתה החלטה בסוף לבטל את אגרת השרותים, מתוך הגרעון זה יצר 40 מליון שח' - אם אני זוכר נכון את המספרים.

מר גילצר:

הגרעון היה בירידה.

מר לייבה - המנכ"ל:

התוואי היה תוואי של ירידה.

אם אתם מסתכלים על נתוני השקף הזה, אנו רואים כאן את שנות המעבר. בשנת 2000 היה גרעון של 40 מליון. 40 מליון מתוך תקציב של 3 מיליארד - זה לא גרעון גדול. כמובן שעודף קטן הוא הדבר הנכון לעשות, אבל מה שחשוב זה הכיוון. מה שחשוב הוא - שיש כאן יציבות כלכלית, לא מוציאים יותר מאשר מכניסים, עובדים בצורה מושכלת, שולטים על התקציבים, מטפלים בגרעון הנצבר ומורידים אותו, מגדילים את הפיתוח, מחוללים כאן פעילות כלכלית, חיים ממה שיש ולא חיים ממה שאין, זהירים בעניין, ושומרים ומקדמים את מעטפת השרות בכל התחומים - גם ברווחה, גם בחינוך וכו'.

כמה שקפים על התקציב הבלתי רגיל: בשנת 2007 תקציב הפיתוח יהיה גדול מאוד, 620 מליון שח' וזה בלי בניין העירייה. לגבי בניין העירייה - אנו נעשה הצגה מה אנו מתכוונים לעשות. 620 מליון שח'.

גב' להבי:

זה יהיה חוקי?

מר לייבה - המנכ"ל:

יש כבר תב"ע לעוד 3 קומות, אבל כנראה שלא נבנה את 3 הקומות האלה. 620 מליון שח'.

אחד הדברים שמאפיינים את השנים 2006-2007, זה פרויקטים מאוד גדולים. פרויקט כמו נמל יפו זה פרויקט של 70 מליון שח', פרויקט כמו מדרון יפו זה פרויקט של 50 מליון שח', פרויקט חניון הבימה - עולה 130 מליון שח', הבימה - סה"כ ההוצאות 76 מליון שח', חצי שלנו, היכל התרבות - 8 מליון דולר - בהנחה שייגמר העניין.

רח' אבן גבירול עולה מעל 100 מליון שח', רחוב דגל.

דיזנגוף - מוערך 50 מליון שח'.

יש שורה ארוכה של פרויקטים גדולים מאוד.

מעבר לתקציב שנתנו למרכזים קהילתיים, 15 מליון שח' לשדרג מרכזים קהילתיים, גם את בית ברבור, גם את ביכורי העתים וגם ביפו.

גם בתי ספר - ממשיכים. בונים את אגיאל. יש הרבה דברים גדולים שנכנסים לתוך התקציב ומביאים את העניין, וזו היכולת שלנו לעשות תקציב של 620 מליון שח', שזה דבר מדהים.

כאן אנו רואים את הביצוע.

כאן אנו רואים את המקורות לשנת 2007.

גב' להבי:

קרן לעבודות פיתוח- היטלי השבחה, זה בא מתוך תכניות בניין עיר שאנו משביחים.

מר לייבה- המנכ"ל:

כן.

גב' להבי:

הלוואות, זה מובן, אבל זה רק אומר שיש גם הלוואות לתקציב בלתי רגיל.

מר גילצר:

רק לתקציב בלתי רגיל.

גב' להבי:

מה זה קרנות מקרקעין?

מר לייבה- המנכ"ל:

קרנות מקרקעין זה מכירת רכוש של העירייה, שחוזר חזרה לטובת פיתוח.

גב' להבי:

קרן מקרקעין לא צריכה ללכת רק כקרן למכירה וקנייה של אדמות?

מר לייבה- המנכ"ל:

לא. אין לי עניין לקנות אדמות.

גב' להבי:

אנו הבאנו את אלי לוי לוועדה המקומית, כדי שיתן לנו מענה לשכונת פלורנטין, לנושא של מחסור בשטחים ירוקים. הוא מצא שטח בחצי מליון דולר, הוא לא מסכים לקנות כי חצי מליון דולר זה מאוד יקר. אני לא יודעת מה האופציות, אבל אני רוצה להבין: כאשר אנו מוכרים את עתודות הקרקע של תושבי תל-אביב, את בית חולים רוקח, את שוק בצלאל, את כל מה שאנו מוכרים, כאשר תושבים נוספים יבואו לגור באותם אזורים, ואני לא רואה את המענה בגני ילדים ובתי ספר,

מר לייבה- המנכ"ל:

בוניס.

גב' להבי:

אני מדברת באזורים הצפופים, אני לא מדברת אתך על צפון תל-אביב, שם יש לנו עתודות קרקע, ובגלל זה אתה מוכר את כל צפון תל-אביב, וקבלנים בונים וזה בסדר. אני מדברת על אזורים שבהם אין לנו עתודות קרקע. אם כחלק ממגמת התכנון חסרים שטחים, למה לא עושים רכש?

מר לייבה- המנכ"ל:

קודם כל אנו לא שוללים רכש, כולל בפלורנטין. צריך לבדוק את הנקודה, יכול להיות שהשטח שווה או לא שווה. אנו גם עושים בדיקה כלכלית לגבי העניין. בהחלט, אני חושב שיש עניין לעירייה,

גב' להבי:

אני- שנים מדברת על זה.

מר לייבה- המנכ"ל:

יש עניין לעירייה, כולל יש החלטה של הועדה המקומית- לנסות לקדם את הסיפור, ואנו מקדמים את הסיפור. בודקים אפילו החלפות שטחים בין דרום וצפון.

גב' להבי:

נכון.

מר לייבה- המנכ"ל:

אנו עכשיו עושים בדיקה כלכלית לגבי העניין. ברמה העקרונית יש לנו עניין בפלורנטין למשל- לקדם קניית קרקע. צריך לראות אם זה שווה או לא שווה, מה וכו', אבל זה עניין של פרטים. באופן עקרוני זה מה שנכון לעשות.

לגבי קרן מקרקעין – 110 מליון שח' הולכים לטובת פיתוח העיר תל-אביב, בצפון, בדרום, בכל המקומות. זה יכול להיות מנמל יפו, זה יכול להיות ממנשיה, זה יכול להיות מבנית בית ספר. אנו בונים בתי ספר, בית ספר אגיאל, בית ספר בתל-ברוך צפון- שם הגדלנו והגדלנו והגדלנו.

גב' להבי:

השאלה- אם מישהו יושב על האומדן המינימליסטי של 5 מ"ר לנפש. משרד השיכון אומר 7, אדם טבע ודין אומר 12-13, אני מדברת על המינימליסטי. אני שואל- האם מישהו, לפני שהוא מוכר קרקע, שואל את עצמו- האם יש פה מענה של 5 מ"ר לנפש או אין פה מענה של 5 מ"ר לנפש, לפני שאני מוכר?

מר לייבה- המנכ"ל:

אנו לא מוכרים קרקע ציבורית.

גב' להבי:

מוכרים קרקע. בית חולים רוקח.

גב' פריימן:

שיעודה בנייה.

מר לייבה- המנכ"ל:

אנו מוכרים קרקע שיעודה בנייה.

גב' להבי:

גן העיר לא היה חום? חניון גרוזנברג לא היה חום?

מר לייבה- המנכ"ל:

אני לא יודע, עזבי אותי מההסטוריה. אני אומר לך שעכשיו אנו מוכרים את שוק בצלאל- זה מול תב"ע של בנייה, שתביא פיתוח גדול מאוד לאזור, שאת לא רחוק משם. זה דבר שעושים. בעקרון, לא מוכרים שטח חום, מוכרים שטח שדרכו אפשר לעשות פיתוח, גם מבחינת פיתוח אורבאני- שבונים עליו. ב- 1750 יש שטח למרכז מסחרי. אין לנו עניין לבנות מרכז מסחרי, מה נעשה עם מרכז מסחרי? זה לא תפקידנו לבנות מרכז מסחרי. אנו מוכרים את זה לשוק הפרטי, מקבלים 5 מליון דולר ועושים את העניין. אותו דבר בכל מיני מקומות. לשאלתך, יש לנו עניין להגדיל גם בפלורנטין וגם במקומות אחרים- את כמות העניין. פה על גבי השקף אנו רואים מה עושים בתקציב: אמרתי, נמל יפו, יהודה הימית, שבילי אופנים, אבל גבירול, מרכז בקרת תנועה, מתחם ביאליק, חזות בתי ספר משקיעים הרבה כסף, בנין הבימה, מחלפים, איצטדיון בלומפילד- שיש בעית בטיחות קשה מאוד. הסיכונים הם הסיכונים הרגילים: מלחמה ושלום, אינפלציה, מצב כלכלי, כל הדברים האלה אמורים להשפיע עלינו.

גב' להבי:

תביעות לפי סעיף 197.

מר לייבה- המנכ"ל:

תביעות לפי סעיף 197, תביעות שלא לפי סעיף 197, תביעות ייצוגיות.

מר וירשובסקי:

אני חושב שצריך לקיים דיון כללי על מה שדיברת. לא עכשיו, אבל דיון מיוחד. אתה הרצית בפנינו על חזון גדול, אני חושב שזה ראוי לדיון נוסף.

גב' להבי:

הוא מדבר על סדרי עדיפויות, מה שלא נאמר.

מר וירשובסקי:

נכון.

מר מזרחי:

ראשית, אני מודה למנכ"ל על ההצגה המאוד מרשימה, וכמובן לצוות שעסק בנושא של הכנת התכנית, התקציב, התכנון וכו', אני חושב שבהחלט היתה מצגת יפה מאוד ומעניינת מאוד. לי יש רק הסתייגות אחת עיקרית-משמעותית, לטעמי בכל אופן, והיא בכך שהנושאים החברתיים, משום מה מקוצצים כאן, לעומת הנושאים הפיזיים- שהם חשובים מאוד: מדרון יפו, אנו מדברים על מרכזים, על פיתוח, הבימה, רח' אבן גבירול, דברים חשובים מאוד. ואני לא מבין מדוע צריך לקצץ 5 מליון במינהל החינוך, גם אם אתה טוען מנחם- שיש איזה קיצוץ במישרה כזו או אחרת. להפך. צריך – את הקיצוץ הזה, להשאיר בתוך המערכת הקיימת, שגם כך היא חסרה מאוד, והצרכים גדולים. ואתה דיברת פה על תכניות במערכת החינוך- שאנו הולכים להוסיף שעות בקידום, ולעזור יותר לנכשלים וכו', מאיפה התקציב הזה? לא ברור לי. יכול להיות שהתקציב לא נראה בעין.

מר לייבה- המנכ"ל:

יש במערכת.

מר מזרחי:

אבל אני לא יודע איפה הנושא של תנועות הנוער בעיר הזאת, הצופים, המתנ"סים- שאני יודע איזה קיצוץ נעשה שם. איזה קושי היום- שהורים רבים לא יכולים לשלוח את ילדיהם- כי העלויות הן מאוד גבוהות. לכן לא ברור לי למה דווקא בתחומים האלה, בנושאים החברתיים האלה- יש כאן קיצוץ כל כך דרמטי. מדוע? אם יש עודפים, אם יש יכולת היום לקצץ- כפי שאמרת- בטלפונים ובהוצאות אחרות, זו ההזדמנות אולי דווקא להוסיף, דווקא לחזק את הפעולה שקיימת שם, ולא לקצץ בעניין הזה. ואני רואה שמה - 20 מליון שח', דווקא 10-12 מליון שח' הם בנושאים החברתיים. אני לא יכול להשלים עם העניין הזה, אני לא מבין למה הוא קיים בכלל- כל הנושא הזה.

נושא של אגודות הספורט. אגודות ספורט שמפעילות שם נוער וצעירים וכו', מקבלים -20,000 30,000 שח' לשנה, וכל פעם מקצצים להם עוד 10% וכן הלאה. מדוע הדבר הזה לא בא לידי ביטוי כאן? ולכן, הנושא של הצופים למשל, מי שרואה את המבנים של הצופים, אני לא שמעתי על פיתוח של המבנים- שצריכים לעבור שידרוג מאוד מאוד משמעותי, ויש שם הרבה מאוד חניכים- שהערכים ומה שהם לומדים שם- זה דברים שהם מאוד מאוד חשובים לעיר שלנו, ואני לא רואה את העניין הזה. חבר'ה, בואו נעשה את אבן גבירול, בואו נעשה את דיזנגוף, בואו נעשה ככרות,

והכל טוב ויפה ונחמד- על חשבון המערכת החברתית הזאת. ואני חושב שאנו צריכים להסתייג לפחות או לראות איך מנתבים תקציבים לטובת הפעולה החברתית.

מר וירשובסקי:

אני חושב שהוא צודק.

מר לייבה- המנכ"ל:

רק כדי לעשות סדר. מה שאנו עושים זה התנעת תהליך התכנון. תהליך התכנון הוא תהליך שיעשה בשתוף- גם של הדרג המקצועי וגם של הדרג הנבחר. ובהחלט, כמו שעשינו גם בעבר, אנו קשובים למה שאתם אומרים. הדברים שאתה אומר לא יפלו על אזניים ערלות. צריך לעשות ביחד את המיטב, איך בכל זאת לקיים תקציב, ואנו בהחלט נעשה את הדברים ביחד. אני אומר לכם באחריות: בסוף התקציב- הכוונה שלנו שליבת השרות, גם בחינוך וגם ברווחה- היא לא תיפגע, בוודאי לא משהו דרמטי. יחד עם זאת צריך להבין את הדברים הכלליים. עדיין מה שחשוב לך זה לא הכסף, מה שחשוב לך זה השרות, ואני אומר- לא צריך להתבלבל בין כסף ושרות. הרבה פעמים- פעולות שאתה עושה מביאות הרבה יותר שרות, בלי שאתה משקיע כסף, וזה דבר שצריך לשאוף אליו.

אנו רק מתחילים את הדרך. בוודאי שיהיה לכם מה להשמיע, ואנו נשמע ונראה, וננסה לתקן ולראות, ולהציע משהו שלם- שאפשר יהיה לקבל אותו. עוד לא גמרנו לדבר.

גב' להבי:

אני גאה בקואליציה החברתית של רון חולדאי, היתה על זה כתבה מאוד יפה השבוע.

מר מזרחי:

זה לא שייך לזה.

גב' להבי:

היא מאוד הצליחה- הקואליציה החברתית, והשאלה היא- האם הקואליציה החברתית הזאת יודעת לדבר- אחד בפה ואחד באצבע. וזאת השאלה. כי אם כל הויכוח פה בכל התקציב העירוני- הוא על 10 מליון שח' לכאן או לכאן, אז כל אחד מאתנו יעזוב את האינטרסים הפרטיים שלו, על החצי חצר שהוא מעוניין בה או על חצי השכונה שהוא רוצה לעזור לה, ונתמקד ב- 10 מליון שח' האלה, ואני חושבת שנוכל לעשות שינוי. קטן עלינו 10 מליון שח' בתקציב הזה. רק מה? פעם אחת- דיבור ואצבע ביחד. זה הכל. ולשבת על זה ביחד.

מר לייבה- המנכ"ל:

אני אומר שוב, ואני רוצה לענות. התקציב הזה הוא דבר שמשקף גם מציאות, גם השתקפות של דברים שאתם אומרים, גם שיקולים כאלה ואחרים. הרבה דברים שאת מדברת עליהם- כבר באים לידי ביטוי, באיכות הסביבה, בשטחים ירוקים, בבתי ספר.

גב' להבי:

שטחים ירוקים- אני מחכה שנתיים וחצי לשטח בפלורנטין.

מר לייבה- המנכ"ל:

אז הבנו את העניין.

גב' להבי:

מנחם, הבן שלי כבר לא בחוג כדורסל כי מחירי חוגי הכדורסל עלו. אני אומרת לך שהוא התחיל ללמוד בכתה א' עד 13.30 והוא גומר היום ב - 12.45. תבטיחו לי שיעורי רוחב, שיעורי אורך, שיעורי הכל, אני אומרת לך, משהו בנשמה, אני לא יודעת להסביר את זה בנתונים. אם אני אשב ואני אחפש את הנתונים ואני אחפור אותם- אני גם אמצא אותם, אבל אני אומרת לך משהו מהתחושה הכללית. אתה בא ואומר כל הזמן- ליבת השרות לא נפגעת, אני אומרת לך שכאשר באה אישה לעובדת סוציאלית, שהחליפו אותה, ואחרי חודשיים שלא היה קיבלו לחודש מישהי, והמישהי עוד לא מיומנת ומקבלת אותה באופן זמני, אני לא יודעת מה הולך שם. אני מקבלת כל הזמן תלונות על הקטע שזה לא אותו דבר. ואני אומרת לך- משהו בנשמה. אתה בא ואומר לי- אבן גבירול, אני מורידה את הכובע, הכל בסדר, אבל כשאתה עושה את אבן גבירול- אתה גם כופה עליהם להחליף את השילוט. אנו מפילים המון הוצאות על האזרחים. אנו מדברים על בורות ספיגה, זה נופל גם עליהם. אנו מדברים על ביתני אשפה, גם עליהם זה נופל, אנו כל הזמן יוצרים גם הוצאות על האזרחים, וזה בסדר. אני אומרת- משהו טוב קורה בעיר, בסה"כ העיר נראית נפלא, ואני מניחה שזה גם מביא השקעות וזה יוצר פריחה בעיר. אבל אני אומרת לך בתור תושבת, ואני אומרת לך את זה מהמקום הכי כואב, אני אומרת שמהו בשרות שאנו נותנים מקבלים כאזרחים, הולך ויורד.

מר לייבה- המנכ"ל:

אני רוצה לענות על זה. אני אומר לך שנטל הארנונה על התושב התל-אביבי, זה נטל משמעותי בכל מקום, הוא מהנמוכים שיש- ואפילו מעוות. צריך להעלות את הארנונה. אנו לא מעלים אותה, אבל צריך להעלות את הארנונה. כי אם את תרצי פעם לקבל את כל המידע, אני אתן לך את כל המידע ואת תראי שאנו צודקים בעניין. לא מעלים.

מר וירשובסקי:

מה שיקרה עכשיו: אתה עושה דיונים אצלך עם הרווחה, עם החינוך, לשם יבואו כמה חברי וועדה, לשם יבואו כמה חברי וועדה, וככה כל העניין יתמסמס. מה שאני חושב, שאחרי הצגת

- 43 -

הדברים, כדי באמת לשתף אותנו כנבחרים בתוך קבלת ההחלטות על תקציב ותכנית העבודה לשנת 2007 ואילך, לקיים דיון בפורמאט הזה, שאז אנו נדבר, נשאל, נעיר, ובסוף יתקבלו ההחלטות. עכשיו אתה נאמת, עשית את זה יפה מאוד, וזה היה מאוד נהיר ומובן, אבל יש הרבה דברים שאני לא מסכים להם ואני גם לא הסכמתי להם ב-5 השנים האחרונות, ואני גם לא יחיד בדבר הזה. אם אתה רוצה לקיים באמת דו שיח מלא בעניין הזה, שיווצר משהו שיהיה שתוף בין נניח הדרג המקצועי והדרג הציבורי- הנבחר, צריך לקיים עוד דיון.

מר לייבה- המנכ"ל:

כדי להגיע לתקציב- שאנו מגלגלים כאן כבר כמעט 4 מיליארד שח', זה לא דיון של שעתיים, זה עשרות שעות, זה מאות שעות, זה אפילו אלפי שעות שמשקיעים- כדי להביא את הדבר הזה. הכל מוצג וכתוב, ואנו קשובים לדברים. אני חושב שחברי המועצה השפיעו בתחום הרווחה, והשפיעו בתחום החינוך, והשפיעו בתחום גני ילדים, ואתה השפעת בתחום התרבות, ושמוליק השפיע גם בתחום הרווחה, ובתחום השכונות, ושודרגו תשתיות כאלה ואחרות, ושש"ת, ושתוף ציבור. יש הרבה דברים שנעשו. אני לא חושב שאתה יכול לצאת בתחושה. תמיד אפשר לבוא ולהגיד- אפשר יותר. אני חושב שבסופו של דבר צריך לזכור, הדבר הזה של פורום מועצה על תקציב ותכנית עבודה זה דבר דרמטי, ואתם רואים שהגיעו 8 חברי מועצה. אני אומר- זה הדבר. זה דורש מאתנו הרבה הכנות כדי להציג את הדברים, ובסוף יגיעו עוד 2 חברי מועצה. לכן אני אומר, אני מקבל את העניין ואני אדבר אתך גם- איך אפשר ליצור יותר שותפות. אנו בעד שותפות, אנו קשובים. אני רוצה רק להודות למינהל הכספים, לאגף התקציבים, לתכנון העירוני- שהכינו את העניין. תודה רבה.

(מחיאות כפיים)

גב' להבי:

אפשר לבקש- נושאים שמעניינים אותנו, שנקבל לעיונינו לפני הישיבה?

הישיבה נעולה

מנחם לייבה
מנכ"ל העירייה

גלילה בן-חורין
מזכירת המועצה
ע' מנכ"ל העירייה